

Fakulta zemědělská
a technologická
Faculty of Agriculture
and Technology

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

FAKULTA ZEMĚDĚLSKÁ A TECHNOLOGICKÁ

Katedra krajinného managementu

Diplomová práce

Návrh revitalizace zámeckého parku

Autorka práce: Bc. Dagmar Frejlichová

Vedoucí práce: Ing. Jana Moravcová, Ph.D.

Konzultant práce: Ing. Petr Lechner

České Budějovice
2023

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem autorem této kvalifikační práce a že jsem ji vypracoval(a) pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu použitých zdrojů.

V Českých Budějovicích dne

.....
Podpis

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá návrhem revitalizace zámeckého parku v Neznašově. Řešební část se soustřeďuje na zámecké parky a zahrady v České republice. Popisuje historický vývoj zahradního umění a přináší ucelený pohled na malé venkovské zámecké zahrady a parky jižních Čech. Zmiňuje také metody ochrany a obnovy památek zahradního umění. Praktická část je věnována popisu historie i současného stavu zámeckého parku v Neznašově a samotnému návrhu revitalizace, to vše se opírá o shromáždění dostupných podkladů pro území a o terénní průzkum, při němž byla provedena inventarizace dřevin.

Klíčová slova: zámecké zahrady, zámecké parky, revitalizace parku, inventarizace dřevin, Neznašov

Abstract

This diploma thesis deals with the revitalization of the Neznašov castle park. The theoretical part describes castle gardens and parks in the Czech Republic, evolution of garden art and allows a comprehensive view on small South Bohemian castle parks and gardens in rural areas. Protection and recovery methods related to castle parks and gardens are mentioned as well. The practical part of the thesis is focused on both historical and current state of the Neznašov castle park. The revitalization design is based on available documentation, field survey and inventory of existing trees.

Keywords: castle gardens, castle parks, park revitalization, inventory of existing trees, Neznašov

Poděkování

Ráda bych tímto poděkovala Ing. Janě Moravcové, Ph.D. za odborné vedení a cenné rady a připomínky při zpracování této diplomové práce. Taktéž bych chtěla poděkovat Ing. Petru Lechnerovi za vstřícný přístup při konzultacích a za odborné rady.

Obsah

Úvod.....	7
1 Literární rešerše.....	8
1.1 Zámecké parky a zahrady v České republice	8
1.2 Historický vývoj zahradního umění	9
1.2.1 Středověká zahrada	9
1.2.2 Renesanční zahrady.....	9
1.2.3 Manýristické zahrady	10
1.2.4 Barokní a barokně klasicistní zahrady	11
1.2.5 Klasicistní zahrady	12
1.2.6 Romantické zahrady.....	12
1.2.7 Secesní zahrady.....	13
1.2.8 Kubistické zahrady.....	13
1.2.9 Funkcionalistické a moderní zahrady.....	14
1.2.10 Moderní zahrady	14
1.3 Venkovské zámecké parky a zahrady jižních Čech	14
1.4 Ochrana památek zahradního umění	21
1.4.1 Mezinárodní památková péče	21
1.4.2 Památková péče v ČR	21
1.5 Obnova zámeckých parků a zahrad.....	22
2 Metodika	24
2.1 Cíl práce.....	24
2.2 Materiál.....	24
2.2.1 Popis území	24
2.2.2 Historický vývoj zámku a zámeckého parku	25
2.2.3 Dnešní podoba parku.....	27
2.3 Metody.....	28

2.3.1	Shromáždění dostupných podkladů	28
2.3.2	Terénní průzkum	28
2.3.3	Inventarizace dřevin	28
3	Výsledky a diskuse.....	30
3.1	Dendrologický průzkum.....	30
3.2	Návrh řešení revitalizace parku	32
3.2.1	Obnova zeleně.....	32
3.2.2	Výsadba nových dřevin.....	33
3.2.3	Cestní síť	33
3.2.4	Záhony.....	34
3.2.5	Odpočinkové zóny	37
3.2.6	Mobiliář.....	37
3.2.7	Harmonogram prací	38
3.3	Plán výsadby.....	38
3.4	Následná péče o zeleň	39
	Závěr	40
	Seznam použité literatury.....	41
	Seznam obrázků	45
	Přílohy	46

Úvod

Česká krajina je protkána sítí panských sídel, kolem kterých se rozprostírají menší či větší zahrady a parky. Již od počátku představovaly pro majitele útočiště, ve kterém mohli zklidnit svou mysl a rozjímat (Hendrych et al., 2011).

Mimo to sloužily k reprezentačním účelům a jejich majitelé se snažili neustále je vylepšovat. Bohatství a postavení se posuzovalo nejen podle podoby samotných budov sídel, ale i podle krásy a podoby zahrad. V průběhu dějin tak byly zahrady a parky modernizovány a přestavovány častěji, než jiná umělecká díla (Boults a Sullivan, 2010).

Množství zámeckých parků a zahrad je v současnosti ve špatném stavu, především vinou nedostatečné údržby. Tento problém se týká i zámeckého areálu v Neznašově. Budova i park chátrají a vytvářejí v centru obce nevzhledný celek. Původní charakter parku již není téměř dochován, o jeho minulosti víme jen velmi málo informací v podobě zákresu na skice Stablního katastru a z ústního vyprávění pamětníků z meziválečného období.

Tématem této diplomové práce je revitalizace neznašovského zámeckého parku. Informace získané terénním průzkumem a studiem podkladů umožní vytvoření možného návrhu revitalizace s ohledem na historický stav parku.

1 Literární rešerše

1.1 Zámecké parky a zahrady v České republice

Parky a zahrady jsou součástí mnoha zámeckých areálů, klášterních komplexů, panských sídel, vil i měšťanských domů. na našem území. Ve své podstatě jsou to přírodní architektonická díla, která však žijí svým vlastním biologickým životem (Pacáková-Hošťálková et al., 2004).

Původním smyslem těchto parků bylo mimo jiné demonstrovat bohatství, smysl pro estetiku či přírodovědné znalosti zakladatelů. Zachovalé sadovnické úpravy jsou dnes dendrologicky i umělecky velmi hodnotné. Většina zámeckých objektů plní v současnosti nějakou funkci (slouží jako muzea, kulturní střediska, úřady, archivy, školy nebo jsou obydlena) a tím je zajištěna i jejich údržba (Hieke, 1984). Ochrana některých zámeckých areálů se však především v období socialismu soustředila pouze na samotný stavební objekt, nikoli na přiléhající park. Díky tomu se u řady parků nedochovala původní podoba, z velkého množství parků zbyla jen torza (Kříž, 1971). Podle Dvořáčka (2008) má jen malá část dříve zanedbaných zámeckých parků takovou pozornost a péči, jakou si zaslouží.

Historické zahrady, jakožto památky zahradního umění, jsou semknuty se slohovým názorem doby, ve které vznikaly a vyvíjely se. Svůj vzhled měnily podle módy, filozofie, historických událostí i hospodářského stavu (Pacáková-Hošťálková et al., 2004). Otruba (2007) dodává, že vývoj historických zahrad a parků je silně ovlivněn evropskými dějinami, které za sebou zanechaly stopy nejen v umění. Mezi jednotlivými památkami můžeme pozorovat architektonické, filozofické i náboženské rozdíly, které jsou dány existencí odlišných civilizačních regionů. Památky zahradního umění jsou nedílným prvkem hmotné kultury lidstva (Ehrlich et al., 2015).

Pomocí společných rysů, které jednotlivé parky a zahrady mezi sebou mají, můžeme rozlišovat několik zahradních slohů. Určitý sloh je definován společnými kompozičními prvky či estetickými pravidly, která jsou charakteristická pro určitou dobu a umístění. Sadovnické úpravy jsou však mnohem více ovlivněny dějinami než stavební díla, a proto se často v zahradách a parcích prolínají prvky z více uměleckých slohů (Hurych, 1984). Dokoupil et al. (1957) to zdůvodňují tím, že parky a zahrady měnily po celá století svou podobu podle tehdejších aktuálních trendů a událostí. Hlavním účelem zahrad bylo ale vždy přiblížení člověka přírodě, aby se z ní mohl těšit.

Kromě uměleckých a historických hodnot mají zámecké parky i přírodovědeckou a technickou hodnotu. Značné množství parků obsahovalo či obsahuje sbírky významných rostlin a dřevin (Hieke, 1984; Kříž, 1971).

1.2 Historický vývoj zahradního umění

1.2.1 Středověká zahrada

Na našem území byl vznik prvních zahrad zaznamenán ve středověku v souvislosti především s počátečním rozvojem osídlení. Zahrady vznikaly převážně u klášterů, u far, některých měšťanských domů, v menší míře i uvnitř opevnění hradů a hradeb domů (Pavlátová et al., 2004).

Největší význam měly při zakládání středověkých zahrad kláštery. Na zahradnictví kladli důraz především benediktini a cisterciáci. Ke klášternímu kostelu přiléhal rajský dvůr podobný římskému peristylu. Ve středu dvora stála většinou studna či kašna, dvůr byl ze všech stran obehnan křížovou chodbou. Kromě rajského dvora patřil ke klášterním zahradám i hřbitov, štěpnice či kuchyňská zahrada. Mniši pěstovali široké množství plodin – řadu různých bylin, květin, léčivých rostlin, ovoce i zeleninu. Květiny byly často používány jako výzdoba klášterního kostela, důležitá byla i jejich symbolika. Populární byly lilie, růže, pivoňky, konvalinky, orlíčky a kosatce. Zahrady však nevznikaly jen v klášterních komplexech. Měšťanské zahrady byly zpočátku využívány pro pěstování zeleniny, ovoce a bylin; později se pěstovaly i květiny. Na těchto zahradách se často vyskytovaly drnové lavičky, studna či nádrže. Hradní zahrady byly zakládány uvnitř hradeb na omezené ploše, byly dotvářeny pavilony či věžemi, které byly součástí obvodové zdi. Kromě záhonů se na nich vyskytovaly vodní prvky a sedátka v laťových loubích (Mareček, 1992; Pavlátová et al., 2004).

Během středověku dochází ke změně životního stylu lidí. Dokazování duchovní existence nahrazuje inspiraci přírodou a realitou (Mareček, 1992). Pro středověké zahrady je na našem území typická uzavřenost, přítomnost symbolů života a rozdělení na jednotlivé plochy určené k obživě, rozjímání a učení. Zahrada měla symbolický a alegorický význam. Oproti islámským a blízkovýchodním zahradám byly zahrady na našem území střídmější a strožejší, což vychází i z jiných klimatických podmínek (Pacáková-Hošťálková et al., 2004).

1.2.2 Renesanční zahrady

Během renesance docházelo k návratu k antickému životnímu stylu, myšlení a umění. Oproti středověku, ve kterém lidé svůj život chápali pouze jako přípravu na život

věčný, se nyní soustředí i na sebe samé. Proto i v oblasti zahradní architektury kladli větší důraz na krásu, estetičnost i pohodlí (Pavlátová et al., 2004).

Pro renesanční zahrady byla charakteristická pravidelnost, osovost a vyváženost. Na základech středověkých zahrad byly rozvíjeny antické principy umění. Zahrada měla přímo navazovat na dům a harmonicky ho doplňovat, současně s tím měla být propojena s okolní krajinou pomocí průhledů Pacáková-Hošťálková et al. (2004).

Podoba renesančních zahrad byla ovlivněna humanistickými názory na krásu. Plocha byla dělena do šachovnice sítí pravoúhlých cest, kterou doplňovala stálezelená vegetace nebo plůtky. Jednotlivé díly pak obsahovaly travnatý porost, ornamenty z okrasných rostlin, bylin, užitkových rostlin, ale i z barevného písku a drtě. Velmi významnou roli hrála v renesančních zahradách voda – ta byla uplatněna v kašnách, vodotryscích, fontánách, bazénech a kaskádách (Pavlátová et al., 2004). Ve svažitém terénu byly oblíbené i uměle vybudované jeskyně, vytvořené z mramoru, lávy, mušlí nebo škeblí. Vše bylo formováno do geometrických tvarů, prvky měly plnit estetickou funkci. Člověk měl při pohledu na zahradu prožívat úžas (David a Soukup, 2013).

V renesančních zahradách byly hojně pěstovány stálezelené dřeviny. K oblíbeným patřily myrta, cesmína, vavříin, cypřiš, zimostřez, stálezelený dub a borovice pinie. Z květin byly nejčastější mečíky, fialy, kosatce, růže, zvonky, prvosenky, hvozdíčky a sedmikrásky. Během tohoto období byly pěstovány i různé exotické rostliny, přivážené ze zámořských plaveb, například kávovníky, pomerančovníky, citroníky, ananasovníky. Tyto exotické plodiny byly často vysazeny do květináčů a na zimu byly přenášeny do skleníků a oranžerií (Pavlátová et al., 2004).

Součástí zahrad byly také štěpnice ovocných stromů s třešněmi, mandloněmi, slivoněmi, broskvoněmi, mišpulemi a kdoulemi. Kromě zahrad vznikají také obory – uzavřené části krajiny, které sloužily k chovu zvěře (Pacáková-Hošťálková et al., 2004).

1.2.3 Manýristické zahrady

Manýristická zahrada navazuje na renesanční zahradu, dovádí ji až do podoby jemného formalismu. Charakteristickými jsou pro ni vodní žerty a hříčky, vodopády, terasy, mohutné sochy, rampy a schodiště. Podle Pavlátové et al. (2004) vedlo pokročilé bádání ve fyzice, hydraulice, dynamice a mechanice k využití vody v realizaci důmyslných zahradních prvků, jako jsou vodotrysky, vodní divadla a vodní varhany. Kromě těchto důvtipných prvků byly v manýristické zahradě zakomponovány i poklidné hladiny rybníků a bazénů, altány, míčovny, besídky a sochy (Joza, 2001).

1.2.4 Barokní a barokně klasicistní zahrady

V období baroka se uplatňuje dynamičnost, plasticita a rozptýl rovnováhy jednotlivých částí zahrady. Na rozdíl od renesančních zahrad je v době baroka charakteristická hojnost ve vzezření i četnosti. V barokní architektuře, stejně jako v barokním umění obecně, je důležitá představa o bezmezném nekončícím prostoru. Stavební hmota je zaměřována na odhmotnění a je upouštěno od zdůrazňování trojrozměrnosti architektury, typického pro renesanci. Barokní zahrady zvětšují svá měřítka na úkor jemnosti detailů, mezi detaily jsou vytvářeny kontrasty. Zahradní architektura byla součástí kompozice zámeckých areálů, paláců, venkovských i městských sídel a klášterních komplexů. (Pacáková-Hošťálková et al., 2004).

Pavlátová et al. (2004) definují dva typy barokních zahrad: italskou a francouzskou (barokně klasicistní).

Barokní zahrady italského typu vznikaly v severoitalských oblastech se členitým terénem. Do zahrad byla z horských potoků přiváděna voda pomocí soustavy akvaduktů, kanálů a nádrží. Terénní rozdíly v zahradách byly zdolávány pomocí sítě schodišť a teras. Členitost terénu také umožňovala existenci vodopádů a jiných zajímavých prvků (Jozá, 2001).

Zahrady francouzského typu, označované jako barokně klasicistní, byly vytvářeny ve spojení s okolní upravovanou krajinou, se kterou dohromady tvořily ucelený komplex. Kompoziční osa byla většinou vedena z hlavní stavby a většinou procházela zahradou až do volné krajiny, čímž byl vytvořen onen ucelený komplex. Zahrady obsahovaly partery, tvořící kontrast s bočními boskety z tvarovaných keřů. V parteru de broderie byla pomocí nízkých rostlin napodobována výšivka, volná místa mezi nimi obsahovala uhelný prach, křidu, cihlovou drť, drcené mušle nebo sádro. Parter de compartiment přetínala hlavní kompoziční osa na dvě části; nacházel se v něm trávník, obrazce ze zimostrázu a květin a barevné písky. Parter fleuriste obsahoval květinové záhony několika druhů. Parter a l'anglaise se skládal z travnatých a pískových ploch. Ve francouzských zahradách měly své místo i klidné hladiny bazénů a vodních kanálů, které zrcadlily obraz zahrady (Pavlátová et al., 2004).

V barokních zahradách jsou v rozsáhlých kompozicích nahrazeny stinné stromy stínem z dlouhých pergol, cesty jsou lemovány tvarovanými dřevinami. Do budovy se většinou vstupuje dlážděným čestným dvorem, do zahrady vede kamenná terasa se schodištěm. Kompozice byla tvořena s využitím optických pokroků a vynálezů, vodní prvky byly komponovány s hydraulickými pokroky (Pacáková-Hošťálková et al.,

2004). Obrazec půdorysu tvořilo i více pravidelných os, které často vybíhaly dál do volné krajiny. Barokní zahrady byly plné vodních děl, fontán a vodotrysků, kanálů, teras, voliér (Hurych, 1984).

Ve venkovských barokních zahradách a parcích, které byly zakládány především v době pozdního baroka, bylo kromě typických prvků charakteristické umístění zemědělských staveb s ovčími a kravskými stáji a letohrádků (Joza, 2001).

1.2.5 Klasicistní zahrady

V klasicistních zahradách se navracely prvky antických zahrad. Charakteristické bylo prosté uspořádání, geometrická podoba a prostý detail. Do parků bylo zakomponováno množství vodních prvků, altánů, skleníků a kolonád. Místo hradeb a opevnění, které byly bourány, se zakládaly městské sady a aleje s kolonádami, kašnami, fontánami i pavilony (Sýrový et al., 1987).

Hlavním tématem se v zahradní architektuře stal návrat k přírodě. V převaze již nejsou architektonické prvky, ty naopak jen dotváří krajinu a celkový dojem. Používaly se původní i cizokrajné dřeviny. V osázených paterech se většinou pěstovaly květiny jednobarevné nebo v odstínech základní barvy. Zimostřázové stříhané figury se přestaly používat. Během tohoto období byly zakládány nové zahrady, díky popularitě klasicistního stylu byly klasicistní prvky vnášeny i do barokních zahrad (Dokoupil et al., 1957).

1.2.6 Romantické zahrady

V romantických zahradách je ustupováno od formality, do popředí přichází touha po uvolnění a rozmanitosti prostředí. To umožňuje vznik svobodně pojatého anglického krajinářského parku (Pacáková-Hošťálková et al., 2004).

Krajinný park se rychle stal trendem ve vývoji zahradní architektury. Na našem území se začaly krajinářské parky zakládat ke konci 18. století. Romantismus se tu projevoval ve dvou formách – v podobě německého nebo anglického romantismu. Německý typ romantismu převládal do poloviny 19. století. V kompozici, často ještě blízké klasicismu, převládaly klasicistní prvky. Anglický typ ovlivnil charakter mnoha českých šlechtických sídel, krajinářské úpravy byly zakládány v jejich širokém okolí (Pavlátová et al., 2004).

Romantismus v zahradní architektuře byl také typický vytvářením různých romantických malých staveb a prvků, jako jsou umělé zříceniny, poustevny, náhrobky,

umělé jeskyně nebo zmenšené napodobeniny egyptských pyramid. Tyto prvky se nacházely zejména ve zvláště pěkných koutech parků (Mareček, 1992). Kromě parků u zámků a jiných panských sídel se v této době zakládaly lázeňské a veřejné parky (Hurych, 1984).

Romantické zahrady byly velmi pečlivě vytvořeny. Mezi širokými travnatými plochami s ladnými rysy se vysazovaly za účelem vzbuzení přírodního obrazu skupiny stromů. Vytvořené průhledy mezi stromy umožňovaly pohled na poutavé body v zahradě či okolní krajině, například chrámy, památníky, mosty, jezera (tyto prvky byly často nepůvodní). Kromě domácích rostlin byly vysazovány i vzácné a cizokrajné, jako jsou například rododendrony, šácholany, liliovníky, lupiny, divizny, jiřiny, chryzantémy nebo čínské astry. Rostliny menšího vzrůstu byly často vysazovány ve formě mračen, ploch tvořených jedním druhem – časté byly narcisy, bledule, sněženky, prvosenky, zvonky a ladoňky. Byla také zakládána arboreta, speciální sbírkové parky (Pavlátová et al., 2004).

1.2.7 Secesní zahrady

Secesní zahrady byly tvořeny na principu negace historismu. Mezi charakteristické znaky řadíme ornamenty, asymetrii, lineárnost, plošnost, barevnost, asymetrii a plynulé křivky (Mareček, 1992). Pro secesi byla také charakteristická tvorba formálních zahrad plných geometrických tvarů a stylizovaných přírodních prvků. Prvky byly v zahradách rozvrženy asymetricky. Plošnost byla uplatňována velkými travnatými prostory, vodními plochami a nízkými květinovými záhony. Secesní prvky byly často bílé barvy (Šubr, 1999).

Dle Wagnera (1989) se secese v zahradním umění projevovala především v doplňcích, jako jsou například barevné ornamentální kobercové záhony. Tvůrci zahrad ale zapomínali na celkovou koncepci a soustředili se na složité ornamenty, proto se dá toto období nazvat dobou úpadku zahradního umění.

Secesní období v zahradní architektuře netrvalo příliš dlouho. Proto se zachovalo velmi málo čistě secesních zahrad (Mareček, 1992).

1.2.8 Kubistické zahrady

Kubismus je charakteristický rozkládáním objektů na geometrické tvary a jejich následným skládáním zpět. Na počátku 20. století se začalo nahlížet na zahradu jako na pokračování obydlí do prostoru. Zahrada měla tvořit nezávislý celek. Zvýšení ceny pozemků, které bylo zapříčiněno mimo jiné první světovou válkou, se v kubistických

zahradách projevilo zmenšením prostoru dostupným pro tvorbu zahrady. Kubismus byl v zahradní architektuře využíván především u vil a rodinných domů (Petrů, 1999).

1.2.9 Funkcionalistické a moderní zahrady

Funkcionalistické zahrady byly zakládány v období mezi první a druhou světovou válkou. Zahrada představovala přírodní okolí domu a vytvářela jeho pozadí. Honosnost předchozích zahradních stylů se proměnila v geometrickou čistotu. Základním požadavkem na prostor zahrady byla obyvatelnost (Hájek, 2000).

1.2.10 Moderní zahrady

Současné trendy v zahradní architektuře se zaměřují na druhovou rozmanitost a zajímavé prvky. Člověk má být však v prostoru co nejméně omezován (Otruba, 2002).

Soukromé zahrady jsou zakládány tak, jak si je majitel přeje. Jsou zakládány zahrady formální i neformální, spojující užitkovou, okrasnou a volnočasovou funkci. Charakteristické je i použití moderních technologií, např. ve formě osvětlení, nebo umístění uměleckých děl. Populární jsou i střešní zahrady či zeleň umístěná na fasádách domů (Kalusok, 2004).

1.3 Venkovské zámecké parky a zahrady jižních Čech

Člověk je s krajinou spojen už od dávných dob. V průběhu dějin lidé výrazně ovlivňují vzhled krajiny. To souvisí především s osidlováním nových míst a budováním infrastruktury. Krajina jižních Čech je protkána sítí menších či větších panských sídel, ke kterým ve většině případů náleží park či zahrada. Spolu s osidlováním byly formovány zahrady, parky a záměrně komponovaná krajinná území (Pavlátová et al., 2004).

V jižních Čechách nalezneme nespočet drobných venkovských panských sídel se zahradami. Řada z nich si bohužel nezachovala svou původní kompozici, většinou kvůli zanedbané péči po 2. polovině 20. století.

Boršov nad Vltavou – Poříčí

Park o rozloze 2,2 ha se rozkládá jihovýchodně od zámku. Je pojat jako krajinářský s romantickými vegetačními prvky. Uprostřed parku je rybník s ostrůvkem. Zámek s parkem jsou v současnosti nevyužívané, louka v bezprostřední blízkosti zámku je ale sečena. Parkové cesty chybí, jsou nahrazeny vyšlapanými pěšinami (Kovář a Koblasa, 1998).

Břeží u Týna nad Vltavou

Krajinářský park s romantickými prvky vznikl v 1. třetině 19. století jako součást venkovského sídla. Zámek zvaný Vysoký Hrádek dříve stával na návsi již zaniklé obce

Březí. Podobu parku výrazně ovlivnila výstavba Jaderné elektrárny Temelín nacházející se v bezprostřední blízkosti. Dnes je park vymezen silnicí Týn nad Vltavou – České Budějovice, parkovištěm a příjezdovými cestami k jaderné elektrárně (Pavlátová a kol., 2004; Kovář, 2011).

Koloděje nad Lužnicí

Zámecký areál o rozloze 1,2 ha je tvořen barokním zámečkem s kaplí a hrobkou, hospodářským dvorem, zámeckým parkem a pozůstatkem volné parkové úpravy v zasypaném meandru Lužnice. Jižně od zámku navazuje další parková plocha se zbytkem výsadby podél řeky. Areál je na východní straně chráněn protipovodňovým valem, na severní straně je od komunikace oddělen vysokou ohradní zdí. Novodobé zásahy ochudily prostor o intimitu a areál nyní působí stísněně (Kovář, 2011; Pavlátová et al., 2004).

Bohumilice

Zámecký areál je tvořen zámeckými budovami se zimní zahradou a jednoduchým krajinářským parkem s ovocným sadem a rybníkem. Zámecká zahrada leží v mírném svahu. Hlavní pohledový účinek parkové kompozice je tvořen průhledy do okolní krajiny šumavského podhůří a řeky Volyňky (Pavlátová et al., 2004).

Dub u Prachatic

Ústředním bodem krajinářského parku, vytvořeného v druhé polovině 19. století, je budova novogotického zámku. Před jižním průčelím se nachází parterová louka s bazénem. Architektonickou dominantou parku je vila Anna, nacházející se ve východní části. Prostorové uspořádání porostů je nevýrazné. V kompozici jsou využívány výhledy na podhůří Šumavy (Kašička a Nechvátal, 1990; Vlček, 2001).

Vimperk

Zámecká zahrada a park ve Vimperku pokrývají svahy okolo zámku. Soubor terasovitých užitkových zahrad vznikl jako součást zámeckého areálu již od středověku. Urbanistický soubor zámku a sousedních budov, tyčící se nad údolím Volyňky, je architektonickou dominantou historického jádra Vimperku. Západní část areálu je tvořena užitkovými terasovými zahradami, které nejsou v současnosti příliš využity. Krajinářský park je umístěn západně od zámku, tvoří ho mírný svah přecházející do velmi prudkého srázu (Kašička a Nechvátal, 1990; Vlček, 2001).

Zdíkov

Zámecký areál se skládá ze zámku s hospodářským areálem, parku na ostrově obtékaném vodním kanálem a z krajinářského parku východně od zámku, odříznutého přeložkou hlavní silnice. Krajinářský park je citlivě zapojen do krajiny centrální Šumavy (Koblasa a Kovář, 2003).

Bratronice

Zámecký areál v Bratronicích je tvořen zámkem s kaplí, hospodářskými budovami a okrasnou a užitkovou zahradou. Pravidelně řešená zahrada renesančního základu byla v 18. století přeměněna na barokně klasicistní. Základ barokně klasicistní úpravy se zachoval do současnosti (Pavlátová et al., 2004).

Čekanice

Zámecký areál leží na severním okraji obce. Na budovu klasicistního zámku navazuje volně řešený krajinářský park z počátku 19. století. Jedna ze zámeckých budov slouží jako hotel a park je využíván jeho hosty. Východním směrem od zámku se svažuje obdélníkové nádvoří charakteru čestného dvora s pravidelnou symetrickou úpravou (Pavlátová et al., 2004).

Čestice

Romantický krajinářský park o rozloze 1,5 ha pochází z 1. poloviny 19. století. Skládá se z dvou částí oddělených raně barokním zámkem. Východní část parku je obdélníkového tvaru, s přehlednou parkovou plochou a nepravidelnou cestní sítí. Severozápadní část parku se rozkládá na mírném svahu a je tvořena travnatou plochou s výhledem do krajiny a na severu hustým porostem listnatých dřevin (Tříška et al., 1986). V budově zámku sídlí obecní úřad.

Kladruby

Zámecký park v Kladrubech má rozlohu 3,7 ha. Obsahuje romantické kompoziční prvky v podobě soustavy jezírek. Mezi zámkem a parkem není žádná přímá kompoziční vazba, dříve sloužila jako spojovací článek zahradní obdélníkovitá plocha na západní straně zámku. Místo části parku bylo vybudováno sportoviště (Koblasa a Kovář, 2003).

Libějovice

Krajinářský park, umístěný mezi Novým a Starým zámkem, přiléhá k západnímu okraji vsi. Kompozice parku byla narušena novodobým nevhodným využitím. Zámek je zasazen do barokně upravené krajiny mezi areálem někdejších lázní u kaple Máří Magdaleny a poutním kostelem na Lomci. Park je obklopen lesem, do kterého volně

přechází. Rozlehlé louky se skupinami starých stromů řadí park botanicky i esteticky k velmi dobře založeným parkům 19. století (Pacáková-Hošťálková et al., 2004).

Lnáře

Zámecká zahrada se rozkládá za zámek nacházejícím se uprostřed obce. Navazuje na jižní průčelí zámku. Byla zformována v 18. století a v první polovině 19. století byla přeměněna na krajinářský park s romantickými prvky. V 80. letech 20. století byla v parku při rozsáhlých úpravách vybudována sportoviště a plavecký bazén. Hlavní osu kompozice zahrady tvoří promenádní cesta vycházející z východního vstupu do zámku (Hieke, 1984; Pavlátová et al., 2004).

Němčice

Zámecký park v Němčicích měl původně podobu pravidelné okrasné zahrady. Na počátku 19. století byla zahrada upravena na romantický krajinářský park s barokními zahradními stavbami (Hieke, 1986). Park ve tvaru trojúhelníku se rozkládá severně od budovy zámku a rozvíjí se kolem podélné kompoziční osy v podobě parkové cesty. Na současné podobě parku se podepsala dlouhodobě zanedbaná údržba. Cestní síť již není čitelná, ze zahradních staveb zbyly pouze pozůstatky a louky ztratily kulturní charakter (Pavlátová et al., 2004).

Osek

Historizující krajinářský park ze začátku 20. století je součástí areálu Ústavu sociální péče pro mentálně postižené. Centrální část parku je tvořena oválnou loukou se skupinami dřevin, vymezenou okružní cestou. Součástí parku je tzv. psí hřbitov s torzy náhrobních kamenů se jmény psů. Západně od hřbitova stojí romantická stavba kaple v historizujícím slohu. V západní části parku se nachází hrobka (Pavlátová et al., 2004).

Štěkeň

Romanticky orientovaný krajinářský park o výměře 12 ha vznikl přeměnou okrasné zahrady a štěpnice v polovině 19. století. Zámek je situován na návrší a společně s kostelem tvoří dominantu širokého okolí. Ze severní strany přiléhá k zámku užitková zahrada, ze západní strany krajinářský park, který pak volně přechází do kulturní krajiny. Členitý terén parku nabízí řadu zajímavých průhledů na zámek i solitérní dřeviny. Původní koncepce byla narušena výstavbou komunikace jihozápadní částí parku (Pacáková-Hošťálková et al., 2004).

Vojnice

Zámecký areál o velikosti 2,8 ha se skládá z jednopatrové budovy zámku s dvěma na sebe kolmými křídly. Na jižní a východní straně na ně navazují hospodářské budovy. Zámecká křídla vymezují obdélníkový prostor zahradně upraveného dvora, který je od centrální části oddělen kamenným terasem a oplocením ze zděných sloupků a jednoduchých dřevěných polí. Park v podobě lichoběžníku přiléhá k zámku na východní, severní a západní straně. Sestává ze tří vzájemně propojených částí, situovaných na pozvolném svahu (Koblasi a Kovář, 2003; Tríska et al., 1986).

Drhove

Park o rozloze 3,1 ha náleží k domovu seniorů. Je ve velmi dobrém stavu, na přelomu tisíciletí zde proběhly revitalizační práce, při kterých došlo k obnově nádvoří, ovocných sadů, užitkových zahrad a lipové aleje podél příjezdové cesty. Do krajiny za parkem vybíhají aleje a spojují park s okolím. Jedná se o příklad velmi dobře obnoveného a udržovaného venkovského zámeckého parku (Pavlátová et al., 2004; Hieke, 1986).

Kestřany

Urbanistický soubor zámku a dvou tvrzí je doplněn o zahrady užitkového charakteru. Východně od horní tvrze se nachází původně užitková zahrada, nyní je zatravněna. Na zahradu navazuje bývalý vodní příkop porostlý vegetací. V rozlehlém nádvoří dolní tvrze a zámku se vyskytují dominantní solitéry listnatých dřevin. Jihovýchodní zahrada je částečně užitková (Pavlátová et al., 2004).

Protivín

Zámecký park se nachází jižně od zámku v prostoru mezi silnicí na Milenovice a slepým ramenem řeky Blanice. Je tvořen ze tří odlišných částí: z bývalé zahrady v okolí zámku, na ní navazující travnaté části se solitéry, skupinami dřevin a altány a z bývalé bažantnice. Park má rozlohu 7,6 ha a byl vytvořen v 2. polovině 19. století (Kolařová, 1998).

Smetanova Lhota

Jádrem parku, založeného na dvou kompozičních na sebe kolmých osách, jsou barokní lovecký zámek a budovy hospodářského dvora. Zámečkem prochází hlavní kompoziční osa orientovaná ve směru na východ – západ. Na ní, západně od zámku, leží kolem dvora s obdélníkovou dispozicí hospodářská a obytná stavení (Vlček, 2001).

Strážkovice

Zámecký park ve Strážkovicích má rozlohu 1 ha. Je ve velmi špatném stavu, neudržovaný. Destrukci celého areálu způsobilo především jeho využívání místním JZD.

Z historické kompozice se dochovaly pouze zbytky bazénu a kaple, ostatní prvky včetně cestní sítě zanikly. Nalezneme zde však velmi cenné dřeviny, například jinan dvojlaločný, chráněný jako památný strom (Pavlátová et al., 2004).

Vráž

Zámecký areál má rozlohu 12 ha, v současnosti je využíván jako sanatorium. Novogotický zámek je situován v západní části areálu. Na něj navazují spojovacím koridorem nové léčebné pavilony. Cennými jsou v parku především mohutné exempláře stromů, vytvářející poutavé kompozice. Počtem taxonů je park druhý dendrologicky nejvýznamnější v Jihočeském kraji (Pavlátová et al., 2004).

Budislav

Původně pravidelná barokní zahrada byla v polovině 19. století přetvořena na krajinný park. Park o rozloze 1,5 ha se nachází na vyvýšenině na břehu rybníka. Celý park je neudržovaný a zanedbaný. Dochovaly se zbytky bazénu, zahradního domku, ovocného sadu a soustavy vodního kanálu (Tříška et al., 1986).

Chotoviny

Zámek s nádvořím se nachází na západním okraji areálu, na jižní a východní straně navazuje na park vybíhající daleko do krajiny. Romantickou formu park dostal na konci 19. století. Spolu s parkem byla vytvářena i krajina v širokém okolí zámku (Pacáková-Hošťálková et al., 2004).

Jistebnice

Zámecký park byl založen na konci 19. století a obsahuje několik významných exotických dřevin. V centru kompozice se nachází dvoupatrová budova zámku, park se rozkládá v mírně svažitém terénu. Areál je porostlý nálety dřevin a průhledy na zámek jsou přerušeny (Pacáková-Hošťálková et al., 2004).

Opařany

Park v Opařanech má rozlohu 4,2 ha a náleží k dětské psychiatrické léčebně. Zámek s nádvořím a barokní kostel leží ve východní části areálu léčebny. Nádvoří je řešeno jako volná přírodní úprava s převahou stromů. Západní část parku má smíšený charakter, střídají se zde volné plochy trávníků, ovocné stromy a okrasné dřeviny (Tříška et al., 1986; Pavlátová et al., 2004).

Radvánov

Volně řešený park o výměře 2,8 ha navazuje na zámek stojící na vysoké terase, na níž je před jižním průčelím zámku jednoduše členěný parter. Park u zámku i hospodářský dvůr (oddělený silnicí) doprovázejí užitkové zahrady (Tříška et al., 1986).

Sudoměřice – obora a zámecký park Černice

Černická obora a zámecký park, který do obory volně přechází, se nacházejí podél komunikace spojující Soběslav s Bechyní. Park se zámkem se nachází v centrální části obory. Kompoziční osa krajinných úprav je tvořena komunikací, provázenou pravidelnou alejí jírovců maďalů, která dělí oboru na dvě poloviny (Pacáková-Hošťálková et al., 2004).

Vyšetice

Budova zámku je obklopena parkem ze tří stran. Východní strana zahrady je pouze zatravněna, v okraji lemována novodobými výsadbami jehličnanů. V západní části dříve stálo tábořiště s patnácti dřevěnými chatkami, zahrada byla tímto provozem zdecimována. Původní porost se zachoval pouze v západní parkové části. Porost v parku je celkově rozvolněný, bez patřičného kompozičního záměru (Pavlátová et al., 2004).

Budíšov

Zámecký areál o celkové rozloze 6,5 ha v současnosti využívá ústav sociálních služeb. Krajinářský park navazuje na východní straně na budovu zámku. Na severu k parku přiléhá užitková zahrada s bývalou oranžerií a zahradním domkem. Rybníky uprostřed parku tvoří romantickou dominantu (Hieke, 1984).

Český Rudolec

Zámecký park, rozkládající se okolo novogotického zámku, byl založen v 1. polovině 19. století. Zámek není využíván, ale park je udržovaný. Z původní kompozice se dochovaly pouze liniové výsadby kolem komunikace, část parteru a zbytky oranžerie (Pavlátová et al., 2004).

Staré Hobzí

Zámecký park má rozlohu 3,9 ha. Parková úprava zachovává základní dispozici pravidelné zahrady 18. století. Travnatá parterová plocha na západní straně zámku přechází v souvislý parkový porost, kterým je pokryta celá dochovaná plocha parku. V jihozápadní části parku bylo zřízeno fotbalové hřiště se zázemím pro sportovce, sezením, venkovním podiem a stánky s občerstvením (Hieke, 1984).

1.4 Ochrana památek zahradního umění

Pro svou historicitu spadá ochrana zahradního umění do oblasti památkové péče. Většina historických parků a zahrad je vyhlášena za kulturní památku. Památkově chráněné a historické zahrady označujeme termínem památky zahradního umění (Pacáková-Hošťálková et al., 2004).

1.4.1 Mezinárodní památková péče

Mezinárodní památková péče zahrnuje činnosti a opatření, která slouží k ochraně památek v mezinárodním měřítku. Zabývá se jí UNESCO (Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu), ochrana je zajištěna i pomocí Benátské a Florentské charty (Pacáková-Hošťálková et al., 2004).

UNESCO

Seznam světového dědictví je sestavován na základě Úmluvy o světovém kulturním a přírodním dědictví, vytvořené v roce 1972. Česká republika se připojila ke státům, které seznam vytváří, v roce 1991. Od tohoto roku má i Česká republika právo nominovat své památky na Seznam světového dědictví (Staňková et al., 2005). K roku 2023 je na Seznamu světového dědictví 16 českých památek.

Benátská a Florentská charta

Benátská charta byla vytvořena v roce 1964 za účelem ochrany a obnovy sídel a památek. Z hlediska památek zahradního umění jsou v ní obsažena pravidla pro jejich údržbu, konzervaci, restaurování a obnovu (Pacáková-Hošťálková et al., 2004).

Florentská charta se zabývá historickými zahradami. Byla vytvořena v roce 1981 výborem pro historické zahrady ICOMOS – IFLA jako doplněk Benátské charty. Podle Florentské charty musí být historické zahrady památkově chráněny podle Benátské charty, zároveň pro ně ale musí být určena speciální pravidla, neboť se v podstatě jedná o živé organismy (Poláková, 2007).

1.4.2 Památková péče v ČR

Na území České republiky se ochranou historických zahrad zabývá zákon č.20/1987 Sb., o státní památkové péči a zákon č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

Zákon č.20/1987 Sb., o státní památkové péči je klíčový pro výkon státní správy v oblasti památkové péče. Hodnotné objekty zahradního umění jsou zahrnuty do památkového fondu. Mnohdy jsou zapsány na Ústředním seznamu památek ČR jako součást památkového objektu. Památky zahradního umění jsou spolu se stavebními

objekty prohlašovány za kulturní památky, ty nejcennější z nich pak za národní kulturní památky (Hušek, 2003).

Zákon č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny představuje komplexní právní úpravu ochrany přírody a krajiny, pojednává o veškeré péči o přírodní prostředí. Zákon má za úkol obnovovat a udržovat harmonii rovnováhy v krajině, chránit pestrost forem existence, krásy a hodnot krajiny, zajistit ohleduplné hospodaření s přírodními prameny a vytvářet na našem území ve shodě s ustanoveními Evropských společenství soustavu Natura 2000 (Machar a Drobilová, 2012).

1.5 Obnova zámeckých parků a zahrad

Na území České republiky nalezneme velké množství historických zahrad a parků, které jsou v tragickém stavu především kvůli zanedbané péči v minulých desetiletích. Ve valné většině případů nedochází ke kvalitním obnovám památek zahradního umění. Pro zajištění správné obnovy je nutné nejen odborně zpracovat projektovou dokumentaci, ale i dostatečně znát obnovu vegetačních prvků (Marešová a Hájek, 2007).

Termín obnova lze podle Reše et al. (2009) vysvětlit několika způsoby. Obnovou může být uvedení zahrady do původního stavu (rekonstrukce), celkové zhodnocení (rehabilitace) nebo oživení zanedbané zahrady a jejích funkcí (revitalizace).

Obnova zámeckých parků a zahrad se podobá obnově kterékoli jiné památky historické architektury. Musíme brát v potaz vzájemné vztahy jednotlivých vrstev a zvážit jejich umělecké a historické hodnoty. Z rozboru pak můžeme stanovit kroky, které povedou k cíli obnovy. Narozdíl od architektonických památek jsou před nás ale postaveny odlišné úkoly, protože zahrada je živým organismem, který se stále vyvíjí (Dokoupil et al., 1957). Cílem obnovy zámeckých zahrad je zachování architektonického dědictví a ochrana přírody, která je s architekturou spjata (Reš et al., 2009).

Werner (2010) uvádí, že při obnově památek zahradního umění je nezbytné dodržovat jistá pravidla. Měli bychom zasahovat takovým způsobem, aby obnovené prvky vydržely při správné péči dostatečně dlouho a aby mohla zahrada sloužit ještě dalším generacím po nás. Také by měla být uchována historická hodnota i úloha zahrady. Při obnově se taktéž musíme soustředit na vnější a vnitřní vztahy zahrady či parku – na proporce mezi plochami vody a cest, mezi světlem a stínem, mezi plochami trávníku, na architektura budov či vysoké porosty (Wagner, 1990).

Parky a zahrady zpříjemňují svou přítomností danou lokalitu a zároveň zlepšují životní prostředí. Poskytují útočiště počtu organismů, zvyšují biologickou hodnotu

prostředí, mohou být součástí územního systému ekologické stability a umožňují migraci živočichů. Pokud takto biologicky hodnotný park zanikne, může dojít ke ztrátě biodiverzity v této oblasti (Reš et al., 2009).

Riedl (2008) uvádí podmínky obnovy historických zahrad. Ty musejí zůstat historickými, jejich prostorová koncepce musí alespoň částečně dodržovat dochované záznamy o jejím historickém stavu. Je nezbytné dotvářet slohovou myšlenku dalšími prvky, které však musí zachovávat hmotové vzezření výsadeb (výšky, objemy, linie, barvy) a osovou strukturu prvků (průhledy, vodní prvky, dominanty). Narušené prostorové hmoty jsou přetvářeny hlavně zelenou hmotou. Jsou také projektovány nové dominanty.

Nepostradatelnou podmínkou pro obnovu památek zahradního umění je plánování a památkový záměr. Charakter obnovy je dán památkovou péčí (Reš et al., 2009).

Riedl (2008) a Hurych (1984) uvádí, že rekonstrukce historických zahrad a parků probíhá v následujících fázích:

- Studium historických pramenů
- Stavebně-historický průzkum
- Historické podklady
- Zhodnocení současného stavu
- Stanovení cíle obnovy

Uskutečněná obnova historické zahrady následně potřebuje systematickou péči, která zajistí, že bude obnovený stav zahrady udržován a nedojde k zhoršení kvality zahrady. V ideálním případě by měla být historická zahrada udržována v takovém stavu, abychom ji jako přírodní a kulturní památku mohli zachovat i pro budoucí generace (Riedl, 2008).

2 Metodika

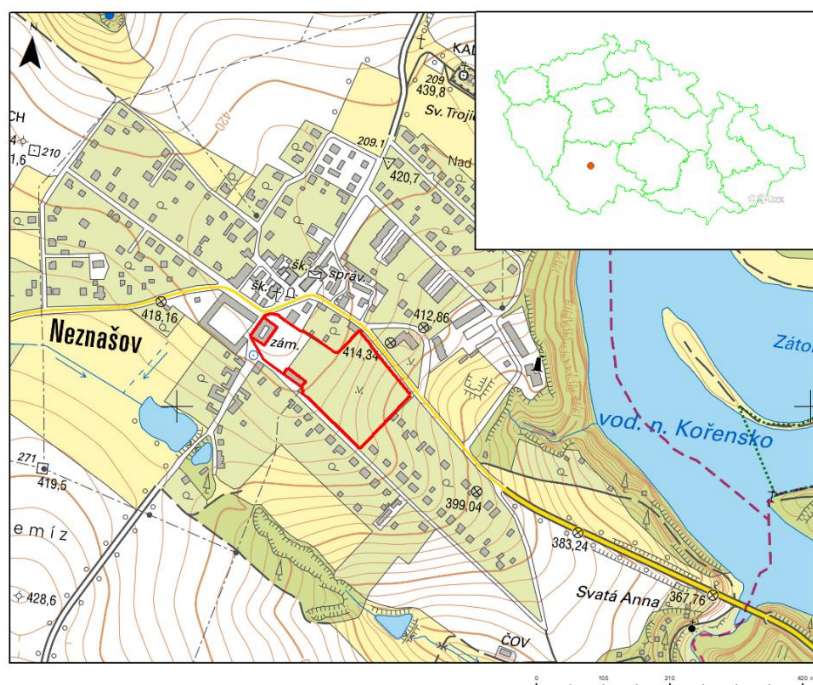
2.1 Cíl práce

Cílem této diplomové práce je zhodnotit současný stav zámeckého parku v Neznašově a navrhnout možné řešení jeho revitalizace. Z dostupných pramenů bude zjištěn historický stav parku a některé historické prvky budou navraceny do současné koncepce. Areál má velký potenciál, který není v současnosti využit. Zvýšením estetičnosti této lokality může dojít ke zlepšení kvality života obyvatel i zvýšení cestovního ruchu v obci.

2.2 Materiál

2.2.1 Popis území

Neznašov se nachází v Jihočeském kraji, v okrese České Budějovice, asi 3 km západně od Týna nad Vltavou. Leží nad soutokem řek Vltavy a Lužnice v nadmořské výšce 410 m.n.m.

Obrázek 2.1: Poloha zámeckého parku

Zámek s přilehlým parkem se nachází na jižní straně návsi. Ze severu vede kolem areálu silnice II/159, která spojuje Týn nad Vltavou s Albrechticemi nad Vltavou a Pískem. Park je od silnice oddělen asi 5 metrů širokým příkopem a dochovanou dubovou alejí, na severozápadní straně je oddělen od komunikace zástavbou, která vznikla místo části historického parku. Celou jižní stranu areálu lemuje místní komunikace

vedoucí ze středu obce do místní části Svatá Anna a dále k soutoku řek Vltavy a Lužnice.

Klimatické poměry

Dle Quittovy klasifikace (1971) leží zájmové území v mírně teplé klimatické oblasti MT10. Pro tuto oblast je charakteristické dlouhé, teplé, mírně suché léto; jaro i podzim jsou mírně teplé a krátké; zima je mírně teplá, velmi suchá, krátká. Průměrný roční úhrn srážek je 600–700 mm.

Hydrologické poměry

Zájmové území se nachází na soutoku řek Vltava a Lužnice. Dále zde protéká Bohunický potok a Karlovka. Nedaleko obce nalezneme vodní díla Kořensko a Orlík.

Geomorfologické členění

Podle Demka (1965) náleží Neznašov do Hercynského systému, subsystému Hercynské pohoří, provincie Česká vysočina, subprovincie Česko-moravská soustava, oblasti Středočeské pahorkatiny, celku Tábořské pahorkatiny, podcelku Písecké pahorkatiny, okrsku Týnské pahorkatiny.

Pedologické poměry

V zájmovém území se nejčastěji vyskytují kambizemě a pseudogleje. V menší míře zde najdeme luvizemě, regozemě či gleje. Obsah humusu je nízký (oblast slabě humózní), přibližně 50–100 t/ha, humus je střední kvality. Z hlediska zrnitosti se jedná o půdu lehkou, její fyzikální vlastnosti jsou průměrné až mírně nepříznivé. Kvůli lehčímu zrnitostnímu složení a dostatečné propustnosti nedochází ani při dlouhodobých deštích k převlhčení. Rostliny mohou naopak za déletrvajícího sucha trpět nedostatkem vláhy.

2.2.2 Historický vývoj zámku a zámeckého parku

První písemná zmínka o Neznašově pochází z roku 1407. Osídlení v této oblasti je však dokázáno již od pravěku. Na Kozím vrchu, který se nachází 900 m severozápadně od návsi, se rozprostírá malé hradiště, které bylo archeologickým průzkumem datováno do starší doby bronzové (Sedláček, 1890; Kovář, 2011).

Původně pozdně gotickou či renesanční tvrz si nechal jako své sídlo postavit v polovině 16. století Jindřich Kořenský. V roce 1578 převzal Neznašov Jindřichův syn Jan, poté se o majetek starala vdova Dorota Kořenská z Terešova a následně se majetku na krátkou dobu ujal Janův bratranec Adam Kořenský. Po Adamovi Kořenském měl Neznašov v držení Bohuslav Kořenský, ani ten však nedržel statek dlouho, neboť nešťastně zahynul v roce 1595 při výtržnosti v Českých Budějovicích. Na počátku 17.

století spravoval tvrz Bohuslavův syn Zdeňk Kořenský z Terešova. Při stavovském povstání stál na straně vzbouřenců, při bojích zahynul. Konfiskační komise poté rodině všechn majetek odebrala (Kovář, 2011; Podhola, 2009). Tříška et al. (1986) dodává, že Zdeňkův syn Bohuslav se snažil v roce 1622 Neznašov prodat, ale prodej nebyl uznán a zkonfiskovaný majetek získal Sezima z Vrbaty. Roku 1657, při dělení dědictví mezi Sezimovy čtyři syny, získal Neznašov spolu s Újezdcem, Albrechticemi, Všemyslíci a Temelínem Václav František z Vrby, zastávající vysokou hodnost v rytířském řádu sv. Jana Jeruzalémského. Ten nechal sídlo přestavět do reprezentativnější podoby. Rod Vrbatů vlastnil Neznašov až do roku 1785, kdy bylo sídlo kvůli zadlužení tehdejšího vlastníka dáno do veřejné dražby.

V této době se ujímá Neznašova významný rod Berchtoldů, jehož příslušníci vlastnili zámek až do první poloviny 20. století a provedli zde mnoho úprav. Sídlo zakoupil ve veřejné dražbě vrchní horní rada hrabě Prosper Antonín hrabě Berchtold z Uherčic, kolem roku 1800 ho nechal přestavět v empírovém slohu a založil zámecký park (Pavlátová et al., 2004). Berchtoldové se snažili sídlo povznést na úroveň jim hodnou. V polovině 19. století byl zámek vybaven luxusním nábytkem, nacházela se zde knihovna s 508 tituly či mineralogická sbírka čítající 1478 položek (Kovář, 2011).

Podobu parku znázorňuje indikační skica Stabilmního katastru. Tento podklad představuje jedinou dostupnou informaci o stavu parku, dřívější podoba parku není nikde zaznamenána. Zahrada měla podle indikační skici obdélný tvar. V jižní části ji rozdělovaly 2 kolmé cesty a v severní části, vzdálenější od zámku, ji rozdělovala hvězdice cest s malým prostranstvím uprostřed (Pavlátová et al., 2004).

Poslední majitelé z rodu Berchtoldů byli manželé Schnöblingovi, kteří se nastěhovali do zámku po smrti Otakara Berchtolda, otce Juliany Schnöblingové (Kovář, 2011). Manželé zde nechali provést několik architektonických úprav a zámeček využívali jako honosné letní sídlo, kde je navštěvovali významní hosté, např. Edvard Beneš či Jan Masaryk. Po druhé světové válce byl majetek rodiny Schnöblingovy pro jejich německý původ zkonfiskován. Od roku 1948 pak byla budova využívána armádou jako sklad vojenské výstroje. V roce 1990 provedla armáda rekonstrukci střechy a fasád a zámek byl zanechán v poměrně dobrém stavu, park byl však nedostatkem údržby zdevastován. Po odchodu armády přešel park se zámkem do rukou soukromého vlastníka. Areál poté střídal majitele, vlastnilo ho několik firem a soukromých osob. Nikdo o něj ale bohužel nepečoval, a proto jsou nyní park i zámek v nevyhovujícím

stavu. V současnosti je celý areál v rukou soukromého vlastníka, který započal s opravou zámku.

2.2.3 Dnešní podoba parku

Jak již bylo zmíněno, zámecký park byl založen na počátku 19. století a nesl barokně klasicistní znaky. Původní zahrada, popsána jako ovocná, byla rozdělena cestní sítí. Podoba parku je známa z indikační skici Stablního katastru z roku 1837. Kromě cestní sítě na ní nejsou znázorněny žádné prvky (Pavlátová et al., 2004). Východní část parku s krajinářským charakterem byla založena až po roce 1837 a až do roku 1918 nejspíše sloužila jako obora, přesné záznamy však nejsou k dispozici. Kromě zákresu v indikační skice se o parku nedochovaly žádné informace.

Stiborová (2000) shromáždila informace o stavu parku na počátku 20. století od pamětníků. U hlavního vstupu do zámku stály dvě sochy andělů. Celý park byl ohrazen zdobeným kovovým plotem a uprostřed zahrady stála kašna s vodotryskem. V průběhu let však veškeré prvky parku zanikly, nedochovala se ani cestní síť. Zůstaly jen cihlové sloupy oplocení při severním a východním okraji areálu. Z části parku, se staly parcely a byly na nich vystavěny domy.

Zámecký park o rozloze 2,4 ha je v současnosti neudržovaný. Stejně jako zámek ho vlastní soukromá osoba, jejíž záměrem je zámek i park postupně revitalizovat.

Celý areál parku je veřejně přístupný a je zde několik vyšlapaných pěšin, které využívají obyvatelé k přesunu přes park na náves. Skutečnost, že je park přístupný, s sebou však nese i určité zápory – projevuje se zde vandalismus. Několik stromů je zaškrnceno drátem, jsou do nich zatlučeny hřeby nebo mají olámané větve a ořezanou kůru. Do parku také vjíždí auta a nachází se zde velké množství odpadu. V minulém desetiletí byl zámek se západní částí parku oddělen vlnitým plechem. Ani to však nezabránilo vandalismu – problémoví jedinci, kteří se v zámku usídlili, zničili mimo jiné i poslední zbytky vnitřního vybavení.

Park je v současnosti tvořen neudržovaným porostem domácích dřevin zejména dubů letních (*Quercus robur*), líp malolistých a velkolistých (*Tilia cordata et platyphyllos*), jasanů ztepilých (*Fraxinus excelsior*) a javorů mlč (*Fraxinus excelsior*).

Během roku 2022 proběhla v západní části parku revitalizační akce, při které byla tato část parku vyčištěna od náletů a většina poškozených stromů byla vykácena. Stále se zde však nachází několik stromů, které jsou v havarijním stavu. I samotný zámek se dočkal několika menších oprav v podobě výměny okenních skel či úklidu vnitřních

prostor. Východní část parku je ve velmi špatném stavu. Je zahlcena nekvalitními nálety stromů. Vyskytuje se zde i několik zlomených a vyvrácených stromů. Hodnotná je obvodová linie dubů letních (*Quercus robur*).

Současný stav parku je zakreslen v mapě, která je součástí přílohy č. 2.

2.3 Metody

2.3.1 Shromáždění dostupných podkladů

Pro řešené území jsou dostupné následující dokumentace:

- Územní plán Všemyslice
- Územní studie krajiny Jihočeského kraje
- Zásady územního rozvoje Jihočeského kraje
- Územně analytické podklady ORP Týn nad Vltavou
- Generel krajinného rázu Jihočeského kraje
- Územní studie Vltavy v úseku Týn nad Vltavou – České Budějovice
- Dendrologický průzkum parku Neznašov, Architektonický ateliér Štěpán, Eko-servis (1998)
- Územní plán sídelního útvaru Neznašov – podrobný plán parku (1996)

2.3.2 Terénní průzkum

Terénní průzkum parku byl proveden v srpnu 2022. Během průzkumu byla pořízena veškerá fotodokumentace a zjištěn celkový stav parku i jednotlivých dřevin. Na základě informací z terénního průzkumu byla vypracována inventarizace dřevin.

2.3.3 Inventarizace dřevin

Pro návrh nového řešení parku je nutné znát současný stav dřevin, které se zde vyskytují. Každý hodnocený jedinec byl označen pořadovým číslem, pod kterým ho lze nalézt v inventarizační tabulce i situačním výkresu současného stavu. U dřevin byly zjišťovány tyto údaje:

- Základní taxonomické údaje (český i latinský název)
- Obvod kmene (měřen ve výšce 1,3m nad zemí)
- Sadovnická třída
- Návrh pěstebních a technických opatření (zda je vhodné provést výchovný řez, zdravotní řez, bezpečností řez, kácení či ponechat bez zásahu)
- Zdravotní stav (v inventarizační tabulce zapsán v poznámce)

Význam dřeviny je nejvíce znatelný z jeho sadovnické třídy. Pro zařazení jednotlivých dřevin do sadovnické třídy bylo využito pětistupňové klasifikace, která zohledňuje zdravotní stav jedince, jeho vitalitu i stabilitu.

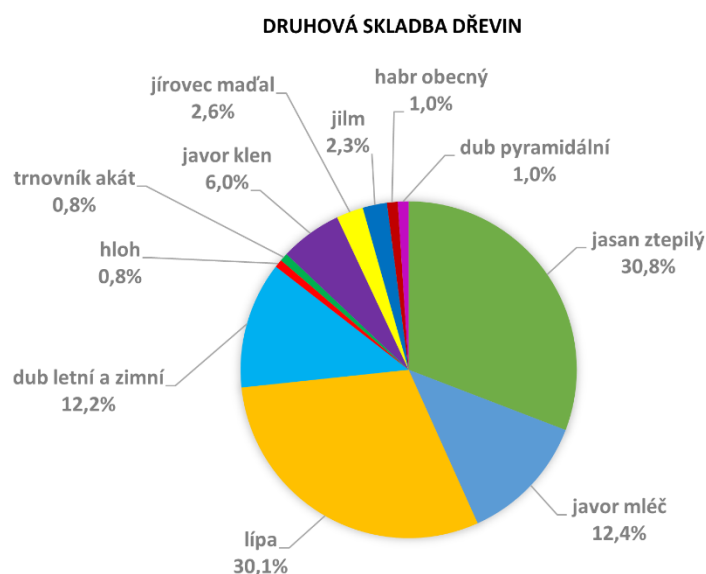
Jednotlivé sadovnické třídy:

- I velmi hodnotný jedinec – dřeviny, které jsou naprosto zdravé a vitální, plně zavětvené, tvarem i vzrůstem odpovídající druhu
- II nadprůměrně hodnotný jedinec – dřeviny, které odpovídají svým tvarem odpovídajícímu druhu, mohou však být mírně poškozené či nakloněné
- III průměrně hodnotný jedinec – dřeviny, které se již mohou vzhledově odlišovat od příslušného druhu, mohou být proschlé, nesmí však být napadeny chorobami či škůdci
- IV podprůměrně hodnotný jedinec – dřeviny poškozené či málo vitální, u nichž se nepředpokládá zlepšení kvality
- V málo hodnotný jedinec – dřeviny, které jsou velmi poškozené, negativně ovlivňující okolní porost či bezpečnost osob, je vhodné je odstranit

3 Výsledky a diskuse

3.1 Dendrologický průzkum

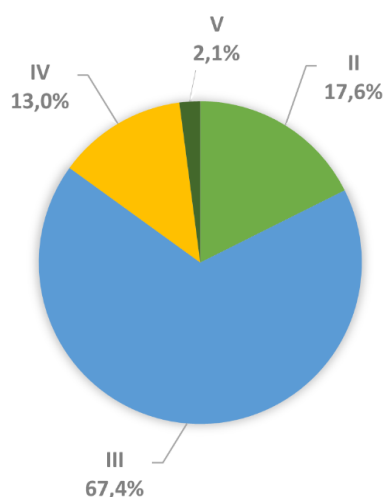
V zámeckém parku se nachází celkem 386 stromů, všechny jsou listnaté. Vyskytuje se zde 119 jasanů ztepilých (*Fraxinus Excelsior*), 116 líp malolistých a velkolistých (*Tilia cordata et platyphyllos*), 48 javorů mléč (*Acer platanoides*), 47 dubů letních a zimních (*Quercus robur et petraea*), 23 javorů klen (*Acer pseudoplatanus*), 10 jírovců maďal (*Aesculus hippocastanum*), 9 jilmů horských (*Ulmus glabra*), 4 habry obecné (*Carpinus betulus*), 4 duby pyramidální (*Quercus robur 'Fastigiata'*), 3 trnovníky akát (*Robinia pseudoacacia*) a 3 hloh obecný (*Crataegus laevigata*). Procentuální vyjádření jednotlivých druhů dřevin v parku je znázorněno na obrázku 3.1.

Obrázek 3.1: Druhovú skladbu dřevin parku

Většina dřevin v parku jsou průměrní jedinci, zařazení do třetí sadovnické třídy (260 stromů). Předpokládá se u nich, že si v průběhu následujících let svou sadovnickou hodnotu udrží nebo budou schopni se rozvíjet a svou hodnotu zlepšit. 68 stromů bylo zařazeno do druhé sadovnické třídy. Tito jedinci patří k nejhodnotnějším v celém parku a je vhodné se je snažit zachovat. Do čtvrté sadovnické třídy bylo zařazeno 50 stromů. Jsou to dřeviny podprůměrné hodnoty, většinou velmi poškozené, bez předpokladu zlepšení jejich hodnoty. 8 stromů bylo zařazeno do páté sadovnické třídy. Tyto stromy jsou v nevyhovujícím stavu, ohrožující bezpečnost lidí i okolní porost. Je žádoucí je odstranit. Procentuální vyjádření sadovnických tříd v parku je znázorněno na obrázku 3.2.

DŘEVINY DLE SADOVNICKÉ HODNOTY

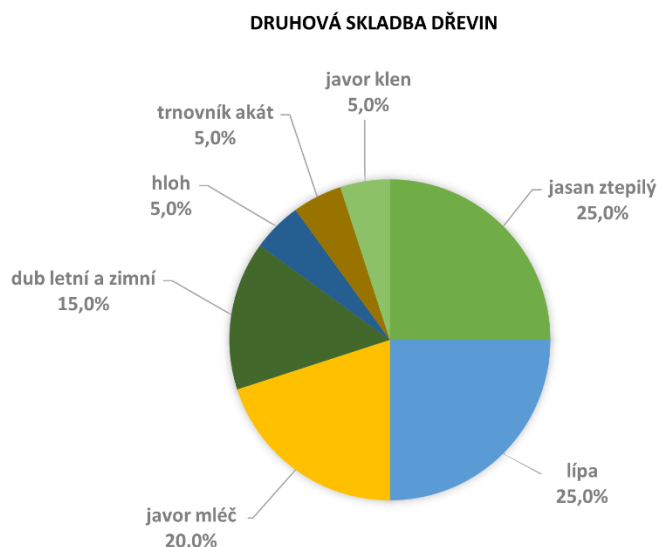
Obrázek 3.2: Dřeviny stromového dle sadovnické hodnoty

Během dendrologického průzkumu byla navržena i pěstební a technická opatření. U 58 % dřevin byl navržen zdravotní řez. 22 % dřevin je v natolik dobrém stavu, že žádné opatření v současnosti nepotřebují. U 10 % stromů byl navržen bezpečnostní řez, spočívající především v ořezání suchých či poškozených větví, které mohou ohrožovat bezpečnost osob i majetku. Výchovný řez byl navržen u 8 % dřevin. Stromy, které jsou v nevyhovujícím zdravotním stavu, byly navrženy k odstranění – jedná se o 2 % všech dřevin.

Veškeré výše zmíněné dřeviny jsou zakresleny v přehledném situačním výkresu současného stavu (příloha č. 2). Každá dřevina je zároveň zapsána v inventarizační tabulce (příloha 3).

Náletové dřeviny

U náletových dřevin v areálu bylo zjištěno procentuální zastoupení jednotlivých druhů, obvod kmene, výška, stáří a sadovnická hodnota. Jak je zřejmé z obrázku 3.3, nejhojněji jsou zastoupeny nálety jasanu ztepilého (*Fraxinus Excelsior*), lípy malolisté a velkolisté (*Tilia cordata et platyphyllos*) a javoru mléč (*Acer platanoides*), tvořící dohromady 70 % všech náletů. Dále se zde nachází množství náletů dubu letního a zimního (*Quercus robur et petraea*). V menším množství se vyskytuje hloh obecný (*Crataegus laevigata*), trnovník akát (*Robinia pseudoacacia*) a javor klen (*Acer pseudoplatanus*). Všechny údaje o náletových dřevinách jsou uvedeny v tabulce, která se nachází v příloze č. 4.

Obrázek 3.3: Druhovú skladbu náletových dřevin

3.2 Návrh řešení revitalizace parku

Návrh možného řešení revitalizace zámeckého parku v Neznašově je zakreslen v mapě, která se nalézá v příloze č. 5.

3.2.1 Obnova zeleně

Při revitalizaci parku je vhodné ochránit dřeviny, které se zde v současnosti nachází. S tím souvisí odstranění náletů na celém území parku, neboť nevytváří příznivé podmínky pro správný růst a vývoj ostatních dřevin. Je též nutné odstranit dřeviny,

Kvůli velkému množství stromů nacházejících se v parku bude nutné některé z nich odstranit. Všechny dřeviny, které mají špatný zdravotní stav a představují bezpečnostní riziko pro osoby či okolní porost, je nutné bez odkladu odstranit. Vykácet však bude potřeba i některé z dřevin, které jsou v relativně dobrém zdravotním stavu, ale jsou v prostoru špatně rozmístěny a pro porost jako celek nepřinášejí užitek. Jedná se o některé stromy v III. či IV. sadovnické třídě. Stromy, které jsou zařazeny do II. sadovnické třídy je vhodné ochránit, protože patří k nejhodnotnějším v areálu. Velké množství dřevin v parku zde vyrostlo jako nálet. To má za následek skutečnost, že mají mezi sebou některé stromy příliš malou vzdálenost, což negativně ovlivňuje růst a kvalitu všech dřevin.

Dřeviny budou vykáceny tak, aby se utvářela malá prostranství, která budou prosvětlovat park a zároveň poskytovat klidný prostor pro relaxaci návštěvníků. Tato prostranství od sebe budou oddělena dostatkem dřevin. Střídáním skupin dřevin a zatravněných ploch se zvýší estetičnost a vytvoří se pěkná zákoutí.

Mezi jednotlivými dřevinami bude vyseta travní směs. Na místech, kde se nacházely nálety dřevin, bude nutné provést kypření a zarovnění terénu. Vysetá travní směs by měla být vhodná pro plochy s extenzivnějším využitím – měla by rychle vzcházet, mít pěkný vzhled, snést částečné zastínění a dobře obrůstat. Příklad travní směsi vhodné do parku:

- 50 % kostřava červená (*Festuca rubra*)
- 35 % jílek vytrvalý (*Lolium perenne*)
- 7 % lipnice luční (*Poa pratensis*)
- 5 % pohánka hřebenitá (*Cynosurus cris.*)
- 3 % lipnice hajní (*Poa nemoralis*)

Pod některými dřevinami, zejména v parteru, se vyskytují na jaře kvetoucí rostliny – sněženka podsněžník (*Galanthus nivalis*) či talovín zimní (*Eranthis hyemalis*). Protože působí příjemným dojmem a představují okrasný prvek během brzkého jara, je vhodné je zachovat, případně repertoár jarních rostlin pod stromy rozšířit.

3.2.2 Výsadba nových dřevin

Vzhledem k množství dřevin, které se v současnosti v parku nachází, není nezbytné vysazovat nové dřeviny. Nová výsadba je navržena pouze v sedmi případech.

V severovýchodní části parteru budou vysazeny 4 ks javoru mléč (*Acer platanoides*), které budou vyplňovat prázdný prostor mezi několika stromy podél okrajové zdi. Mezi vysazenými stromy budou rozestupy 9 m. Absence dřevin na tomto místě působí poněkud prázdným dojmem. Javor mléč (*Acer platanoides*) byl zvolen s přihlédnutím na výšku dřeviny v dospělosti.

V lipové aleji, táhnoucí se po jihovýchodní straně parku, bude vysazena jedna lípa malolistá (*Tilia cordata*). Ta nahradí jinou lípu, která je v současnosti v havarijním stavu a je navrhována k porážení.

Dále je navržena výsadba 2 ks jírovce maďal (*Aesculus hippocastanum*), jeden z nich nahradí dřevinu stejného druhu, navrženou k porážení kvůli špatnému stavu. Druhý bude vysazen ve vzdálenosti 20 metrů severně, do cípu vytvořeného sbíhajícími se cestami.

3.2.3 Cestní síť

Cestní síť v současnosti v parku chybí. S tím souvisí vykácení náletů dřevin, které průchod parkem znemožňují. Ve východní, původně krajinářsky řešené části parku, se

vyskytují úzké vyšlapané cesty. Při návrhu nové cestní sítě bylo těmto cestám přihlédnuto a některé byly zahrnuty do koncepce, protože jde o stezky, které v současnosti využívají obyvatelé k přesunu přes park. Tyto cesty jsou poměrně dobře rozvrženy v prostoru a představují ideální trasu pro pohyb obyvatel. V blízkosti zámku byla navržena cestní síť tak, aby co nejvíce kopírovala historický stav parku. Pro tuto část parku jsou dostupné podklady s dřívější podobou cestní sítě. Do koncepce byla zahrnuta pravoúhlá síť cest. Hvězdicovité uspořádání cest, které je vyobrazeno na skice Stabliního katastru, již bohužel není možné do parku navrátit, protože na původním místě byly v 2. polovině 20. století vystavěny domy.

Veškeré cesty v parku budou nezpevněné, mlatové. Mlatová vrstva o tloušťce 5–7 cm bude na šterkovém loži. Cesty budou sloužit pouze pro pěší, nikoli k pojezdu. Hlavní středové cesty budou široké 2 metry, ostatní 1,5 metru.

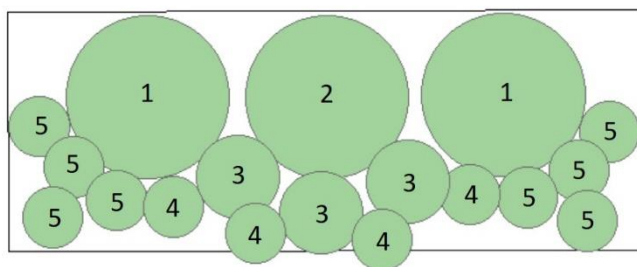
Cestní síť je navržena tak, aby umožňovala návštěvníkům využít několik vycházkových okruhů i pouhý průchod parkem. Množství křížování cest umožňuje zvolit vycházkový okruh tak, aby vyhovoval každé skupině návštěvníků parku. Cesty vedou krajinářskou částí parku, kolem květinových záhonů i v bezprostřední blízkosti zámku. Podél cest jsou navrženy odpočinkové zóny s lavičkami. Cesta byla navržena i podél zachované dubové aleje na severu, oddělující park od silnice II/159. Podél této komunikace v současnosti nevede žádný chodník, ten by mohl být touto cestou nahrazen.

3.2.4 Záhony

Zámecký park postrádá květenu, která by ho oživovala. O přítomnosti či podobě záhonů v minulosti se bohužel nedochovaly žádné informace, nemůžeme je proto zohlednit při novém návrhu. Byly navrženy celkem 3 záhony, všechny v parteru u zámku. Jsou umístěny po okrajích parteru, aby park nenuceně doplňovaly. Záhony jsou navrženy tak, aby respektovaly nároky rostlin na stanoviště a aby park ozvlášťovaly.

Záhon A

Rostliny umístěné na tento záhon snáší částečné zastínění. Záhon je exponován na sever, na jižní straně přiléhá k vysoké zdi, která vytváří stín. Rozměry záhonu jsou 7 x 2,5 m. Druhové složení záhonu je znázorněno níže.

Obrázek 3.4: Záhon A

1 – pěnišník raný (*Rhododendron 'Praecox'*)

2 – pěnišník 'Nova Zembla' (*Rhododendron (T) 'Nova Zembla'*)

3 – čemeřice černá (*Helleborus niger*)

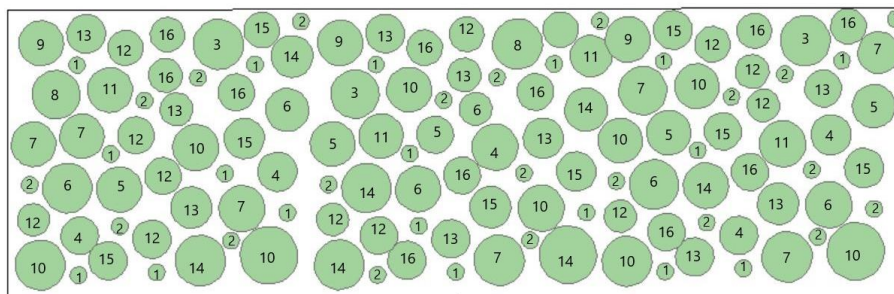
4 – papratka samičí (*Athyrium filix-femina*)

5 – bohyška kadeřavá (*Hosta crispula*)

Výplňovou kobercovou trvalkou bude *Waldsteinia ternata* v počtu 5 - 9ks/m² (podle hustoty výsadby ostatních rostlin).

Záhon B

Na tomto záhoně najdeme trvalky a geofyty. Použité trvalky jsou vhodné pro sušší a slunečná stanoviště. Záhon je exponovaný na jižní stranu a nabízí dostatečně slunečné stanoviště. První rostliny rozkvétají v dubnu (tulipány, narcisy), poslední kvetou až do října (třapatka). Záhon je barevně laděn do žluté, bílé a růžové barvy. Rozměry záhonu jsou 10 x 3 m. Druhovité složení záhonu je popsáno níže.

Obrázek 3.5: Záhon B

1 – tulipán zahradní (*Tulipa gesneriana*)

2 – narcis (*Narcissus Tazetta 'Martinette'*)

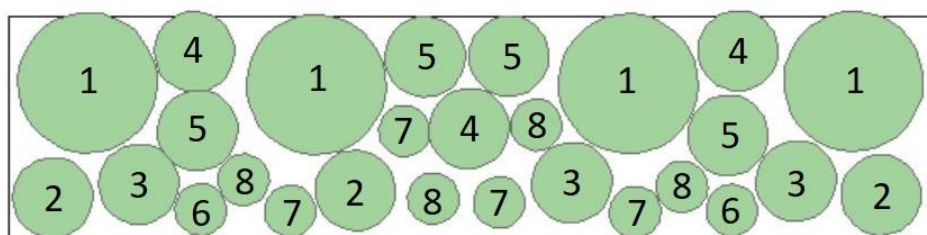
3 – ovsíř (*Helictotrichon sempervirens*)

4 – kokarda (*Gaillardia aristata 'Amber Wheels'*)

-
- 5 – třapatka zářivá (*Rudbeckia fulgida* 'Goldsturm')
 - 6 – třapatka nachová (*Echinacea purpurea*)
 - 7 – krásnoočko (*Coreopsis verticillata*)
 - 8 – agastache svraskalá (*Agastache rugosa*)
 - 9 – zlatnice (*Solidaster luteus*)
 - 10 – šalvěj (*Salvia nemorosa*)
 - 11 – svíčkovec (*Gaura lindheimeri*)
 - 12 – opadavec (*Sporobolus heterolepis*)
 - 13 – hvězdnice vřesovcová (*Aster ericoides* 'Golden Spray')
 - 14 – řebříček obecný (*Achillea millefolium*)
 - 15 – pupalka (*Oenothera pilosella*)
 - 16 – japonská astra (*Kalimeris incisa* 'Madiva')

Záhon C – motýlí zahrada

Tento záhon byl navržen tak, aby byly květiny lákavé pro motýly, včely a jiný hmyz.. Květiny jsou barevně laděny do fialova, bíla a žluta. Vysázeny budou rostliny kvetoucí nejen v létě, ale i na podzim. Záhon je exponován na jih a nabízí dostatek slunečního svitu. Rozměry záhonu jsou 7 x 2,5 m. Druhové složení záhonu je zobrazeno níže.

Obrázek 3.6: Záhon C

- 1 – komule Davidova (*Buddleja davidii*)
- 2 – třapatka nachová (*Echinacea purpurea*)
- 3 – třapatka zářivá (*Rudbeckia fulgida* 'Goldsturm')
- 4 – rozchodníkovec nádherný (*Hylotelephium spectabile*)
- 5 – hvězdnice vřesovcová (*Aster ericoides* 'Golden Spray')
- 6 – oměj podzimní (*Aconitum carmichaelii* „Arendsii“)
- 7 – řebříček obecný (*Achillea millefolium*)
- 8 – šanta (*Nepeta faassenii*)

3.2.5 Odpočinkové zóny

V parku budou umístěny na vybraných místech dřevěné lavičky, které budou sloužit k odpočinku. Návštěvníci budou moci tato místa využívat například k setkávání či relaxaci. Místa jsou navržena tak, aby umožňovala zajímavé průhledy na zvláště estetické prvky parku.

První odpočinková zóna je navržena přímo pod lipovým rondelem před budovou zámku. Budou sem umístěny 4 lavičky. Toto odpočívadlo bude poskytovat příjemné posezení především v období kvetení lip, které patří k nejhodnotnějším dřevinám v parku. Odpočinkové místo bude zřízeno i uprostřed východní zalesněné části parku, v místě křížení dvou cest. Sem budou usazeny 2 lavičky. Poslední vybranou lokalitou je louka vedle dubové aleje. Lavičky sem budou umístěny tak, aby umožňovaly výhled na celou zatravněnou plochu přecházející v shluky dřevin. Louka je v mírném svahu, 2 umístěné lavičky jsou navrženy v nejvyšším bodě louky. Od komunikace je louka oddělena dubovou alejí, proto nebude působit rušivým dojmem.

Kromě míst s lavičkami plní funkci odpočinkových míst i vykácené mýtiny ve východní části parku. Byly zde vytvořeny 4 menší mýtiny, které park prosvětlují a zároveň mohou sloužit návštěvníkům parku k relaxaci i setkávání. Mýtiny jsou od sebe v dostatečné vzdálenosti a jsou odděleny od cest a ostatních ploch dostatečným množstvím vegetace, poskytují tak návštěvníkům dostatek klidu. Zároveň vytváří pěkná zákoutí a zvyšují estetický dojem z parku. Vzhledem k poloze parku a statným dřevinám, které ho lemují, nejsou bohužel umožněny průhledy do volné krajiny. Park tak není s okolní krajinou spojen a tvoří samostatný celek. Prakticky ze všech stran je však uzavřen zástavbou, tudíž by napojení na volnou krajinu ani nebylo možné.

U všech laviček a v místech, kde se předpokládá přechod osob z vymýcených míst na cesty, jsou umístěny z důvodu zachování čistoty odpadkové koše.

3.2.6 Mobiliář

Mobiliář je nedílnou součástí parků. Do nového návrhu parku byly zakomponovány lavičky, odpadkové koše a lampy.

Použité lavičky (celkem 8 ks) budou dřevěné s opěradlem. Do parku by měly být umístěny co nejodolnější lavičky, vhodným příkladem můžou být lavice s konstrukcí z litiny (vyznačující se vysokou odolností proti korozi) a dřevěnými deskami. Je možné lavičky postavit volně do prostoru nebo je upevnit do země.

Odpadkové koše (celkem 9 ks) budou umístěny k lavičkám, k hlavním vstupům do parku a vedle chodníku na místech, kde se očekává vstup návštěvníků z odpočinkových míst na cesty. Počet odpadkových košů je přímo závislý počtu návštěvníků parku. Při vyšší návštěvnosti (způsobené např. způsobem využití rekonstruovaného zámku) by bylo nutné počet košů zvýšit.

Do parku bude také umístěno celkem 30 pouličních lamp nejlépe starožitného vzezření, spíše nižší výšky (kolem 215 cm). Před samotným umístěním osvětlení by však bylo žádoucí provést studii na určení světelného smogu. Areál sousedí se zástavbou rodinných domů a přílišné množství světla by mohlo působit rušivě. Za účelem snížení provozních nákladů může být použito osvětlení na solární pohon.

Dalšími prvky, které je případně možné do parku zakomponovat, jsou různá umělecká díla či informační tabule.

3.2.7 Harmonogram prací

V parku je nejprve nutné odstranit nevhodné dřeviny a provést prořezávku stromů. Následně budou odstraněny pařezy a srovnán terén. Na srovnaném terénu můžeme začít tvořit cestní síť plochy mezi cestami zatravnit vhodnou travní směsí. Následuje výsadba stromů, keřů a trvalek. Poté můžeme umístit prvky mobiliáře. Současně s revitalizací parku by měla probíhat i oprava budovy zámku – je nelogické uvést do pořádku pouze park.

Revitalizace zámeckého parku je velmi nákladným projektem, dosahujícím do výše několika desítek milionů korun, pokud chceme revitalizovat opravdu celý areál. Kromě opravy samotné budovy zámku jsou nejnákladnější položkou vybudování cestní sítě a terénní úpravy. Kácení dřevin můžeme provést ve spolupráci s občany (například pod záštitou sdružení dobrovolných hasičů), vytěžené dřevo jim věnovat a tím snížit náklady na kácecí práce. Výsadbu stromů i trvalek by měla provést specializovaná firma s proškolenými pracovníky.

3.3 Plán výsadby

Při provádění výsadby musí být postupováno v souladu s platnými zákony, normami a standardy Agentury ochrany přírody a krajiny.

Výsadbový materiál musí v případě dřevin splňovat požadavky kladené na alejové stromy. Všechny vysazované stromy v parku budou javor mléč (*Acer platanoides*). Optimální obvod kmene je 16 cm. Vysázeny budou stromy s balem. Pokud není poškozen kořenový systém, můžeme využít stromy prostokořené. Optimální výsadbová

jáma by měla mít průměr alespoň 1 m a hloubku ve středové ose 0,8 m. Jáma bude naplněna substrátem s dostatečnou zásobou organické hmoty. Pokud se po vykopání jámy projeví příliš vysoká hladina spodní vody, bude využita drenáž. Po výsadbě je nutné stromy staticky zajistit. Po utužení substrátu se kořenová mísa zalije dostatečným množstvím vody.

Při výsadbě trvalek může být výsadbový materiál v podobě kontejnerových sazenic. Kontejnerové sazenice vysazujeme kdykoliv od března do listopadu. Nižší druhy trvalek budou vysazeny hustěji (ve sponu 25–35 cm od sebe), středně vysoké trvalky ve sponu 30–40 cm od sebe a vysoké trvalky budou vysazeny řidčeji (50–70 cm od sebe). Půda mezi jednotlivými rostlinami bude zasypána mulčem z borky jehličnatých dřevin, případně jemně drcenou fermentovanou borkou. Po výsadbě všech trvalek je nutné zajistit přísun dostatečného množství vody (Alexanderová a Myersová, 2018; Mölzer, 1977).

3.4 Následná péče o zeleň

U dřevin může kvůli změně podmínek po přesazení a kvůli ztrátě některých kořenů nastat aklimatizační stres. Ten zmizí v době, kdy se dřevina aklimatizuje a její kořenový systém odpovídá tomu před posledním ořezem. Během tohoto procesu provádíme tzv. povýsadbovou péči (Kolařík, 2003). Nejdůležitější složkou povýsadbové péče je podle Žďárského (2003) záливka. Její množství je závislé na srážkových úhrnech dané lokality. V prvních letech po výsadbě je nutné provádět u mladých dřevin výchovný řez v intenzitě opakování jeden až tři roky. Závlahové mísy budeme udržovat bez plevelu. Jedenkrát ročně je nutné kontrolovat kotvení a stav úvazků, po třech letech je můžeme odstranit.

Květinové záhony budeme podle potřeby zalévat. Četnost zálivek závisí na srážkových úhrnech. Brzy z jara bude probíhat každoroční údržba záhonů, ty se přepletí, suché části rostlin se odstraní. V prvním roce po výsadbě bude záливka i pletí častější, podle potřeby. Odkvetlá květenství trvalek budou odstraněna na podzim nebo na jaře (Vaněk, 1982).

Trávník potřebuje péči hned po založení. Je nutné ho pravidelně kosit, odplevelovat a odstraňovat škůdce a choroby (Otevřel, 2006).

Závěr

Cílem této diplomové práce bylo navrhnout možné řešení revitalizace zámeckého parku Neznašov. Byl zhodnocen minulý i současný stav parku a na základě těchto poznatků byl vytvořen návrh.

Do návrhu byl zakomponován jediný historický prvek, který známe – část cestní sítě v západní části parku. Při návrhu nové cestní sítě bylo přihlédnuto i vyšlapaným cestám, které se nachází ve východní části parku. Tyto cesty jsou poměrně dobře rozvrženy v prostoru a představují ideální trasu pro pohyb obyvatel. Při revitalizaci parku dojde k zásahům do stávající zeleně. Bylo navrženo odstranění náletů a stromů, které jsou v havarijním stavu nebo jsou v prostoru špatně rozmístěny a pro porost jako celek nepřinášejí užitek. Tím se v parku vytvoří prosvětlená místa, která zlepší vzhled parku a zároveň je budou moci návštěvníci využít pro relaxaci. Vzhledem k současnému množství dřevin byla nová výsadba navržena pouze v sedmi případech. Park si ponechá svůj krajinářský charakter. V návrhu jsou začleněny i květinové záhony a prvky mobiliáře.

Koncepce parku vychází z předpokladu, že park bude i nadále volně přístupný, ale bude udržovaný. Tím vznikne v obci nové zajímavé místo pro rekreaci.

Seznam použité literatury

- Alexanderová, M. a Myersová, R. (2018). Zahradní design. Universum, Praha. ISBN 978-80-242-6237-6.
- Boults, E. a Sullivan, C. (2010). *Illustrated History of Landscape Design*. John Wiley & Sons, Inc., New Jersey. ISBN 978-04-702-8933-4.
- David, P. a Soukup, V. (2013). *Dějiny zámků v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Knižní klub, Praha. ISBN 9788024242262.
- Demek, J. (1965). *Geomorfologie českých zemí*. Nakladatelství Československé akademie věd, Praha.
- Dokoupil, Z., Naumann, P., Riedl, D., Veselý, I. (1957): *Historické zahrady v Čechách a na Moravě*. Nakladatelství československých výtvarných umělců, Praha.
- Dvořáček, P. (2008). *Naše nejkrásnější historické zahrady*. Rubico, Olomouc. ISBN 978-80-7346-091-4.
- Ehrlich, M. et al. (2015). *Památky zahradního umění: součást národní a kulturní identity České republiky: katalog výstavy*. NPÚ-ÚOP, České Budějovice. ISBN 978-80-85033-68-7.
- Hendrych, J. et al. (2011). *Slavné zahrady a parky Středočeského kraje*. Foibos, Praha. ISBN 978-80-87073-36-0.
- Hieke, K. (1984). *České zámecké parky a jejich dřeviny*. Státní zemědělské nakladatelství, Praha.
- Hurych, V., Slovák, J., Svoboda, S. (1984). *Sadovnictví I*. SZN, Praha. ISBN 07-076-84-04/44.
- Hušek, P. (2003). *Památky zahradního umění a kulturní krajina Severních Čech. Historické zahrady, parky a kulturní krajina – Severní Čechy*. Agentura Bonus, Hrdějovice. ISBN 80-868-0201-9.
- Jirásko, L. (1994). *Jindřichův Hradec: hrad a zámek*. Oswald, Praha. ISBN 80-85433-75-3.
- Kalusok, M. (2004). *Zahradní architektura*. Computer Press, Brno. ISBN 80-251-0287-4.
- Kašička, F. a Nechvátal, B. (1990). *Tvrze a hrádky na Prachaticku*. Okresní muzeum, Prachatice. ISBN 9788090005822.
- Kolařová, A. (1998). *Dějiny města Protivína a připojených osad do roku 1918*. Městské kulturní středisko, Protivín. ISBN 9788023822991.
-

-
- Kolařík, J. (2005). *Péče o dřeviny rostoucí mimo les*. ČSOP Vlašim, Vlašim. ISBN 80-86327-36-1.
- Kovář, D. (2011). *Tvrze, hrady a zámky Českobudějovicka*. NPÚ-ÚOP, České Budějovice. ISBN: 978-80-260-0407-3
- Kovář, D. a Koblasa, P. (1998). *Panská sídla na Českobudějovicku*. Okresní úřad České Budějovice, České Budějovice. ISBN 80-238-2331-0.
- Kříž, Z. (1971). *Významné parky Severomoravského kraje*. Nakladatelství Profil, Ostrava.
- Machar, I. a Drobilová, L. (2012). *Ochrana přírody a krajiny v České republice: vybrané aktuální problémy a možnosti jejich řešení*. Univerzita Palackého v Olomouci, Olomouc. ISBN 978-802-4430-416.
- Mareček, J. (1992). *Zahrada*. NORIS, Praha. ISBN 80-900908-1-8.
- Marešová, S., Hájek, T. (2007). *Obnova historických zahrad a parků v ČR*. Zprávy památkové péče. 67. s.64-67.
- Mosser, M., Teyssot, G. (1991). *The History of Garden Design: The Western Tradition from the Renaissance to the Present Day*. Thames & Hudson Ltd., London. ISBN 978-0500015117.
- Mölzer, V. (1977). *Moderní zahrada*. Státní zemědělské nakladatelství, Praha.
- Otevřel, R. (2006). *Travníky*. ERA, Brno. ISBN 80-7366-043-1
- Otruba, I. (2007). *101 našich nejkrásnějších zahrad a parků*. Pavel Dobrovský Beta, Praha. ISBN 978-80-7306-320-7.
- Otruba, I. (2002). *Zahradní architektura. Tvorba zahrad a parků*. ERA, Šlapanice. ISBN 80-86517-13-6
- Pacáková-Hošťálková, B., Petrů, J., Riedl, D., Svoboda, A. (2004). *Zahrady a parky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Nakladatelství Libri, Praha. ISBN80-7277-279-1.
- Pavlátová, M. a Ehrlich, M. et al. (2004). *Zahrady a parky jižních Čech*. Společnost pro zahradní a krajinářskou tvorbu, Praha. ISBN 80-902910-6-6.
- Petrů, J. (1999). *Tvůrčí osobnosti I. poloviny 20. století a zahrady u rodinných domů*. In: Zahrada a město: sborník vybraných přednášek ze semináře, pořádaného SZKT v Luhačovicích. Společnost pro zahradní a krajinářskou tvorbu, Praha.
- Poláková, J. (2007). *Mezinárodní dokumenty o ochraně kulturního dědictví*. Národní památkový ústav, ústřední pracoviště, Praha. ISBN 978-808-7104-149.
- Podhola, R. (2009). *Českobudějovicko známé i zapomenuté*. Vydáno vlastním nákladem.
-

-
- Quitt, E. (1971). *Klimatické oblasti ČSSR*. Studia geographica, Brno
- Reš, B., Vencálek, T., Štěrbá, P., Klápště, J. (2009). *Obnova historických zahrad a parků*. Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky. Praha. ISBN: 978-80-87051-66-5.
- Riedl, D. (2008). *O obnově historických zahrad: zámecká zahrada v Miloticích*. Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Brně. Brno. ISBN 978-808-6752-617.
- Rogasch, W. (2007). *Castles & Gardens in Bohemia and Moravia*. H.F.Ullmann, Potsdam. ISBN 978-38-331-4135-5.
- Sedláček, A. (1890). *Hrady, zámky a tvrze království Českého* (Písecko).
- Staňková, J. (2005). *Architektura v proměnách tisíciletí*. Sobotáles, Praha. ISBN 80-868-1710-5.
- Stiborová, J. (2000). *Parky a zahrady. Historický a architektonický vývoj zámeckého parku v Neznašově v jižních Čechách*. Týn nad Vltavou.
- Syrový, B. (1987). *Architektura – svědectví dob: přehled vývoje stavitelství a architektury*. SNTL – Nakladatelství technické literatury, Praha.
- Šubr, J. (1999). *Zahrada v období secese a dílo architekta Josefa Hoffmanna*. In: *Zahrada a město: sborník vybraných přednášek ze semináře, pořádaného SZKT v Luhačovicích*. Praha: Společnost pro zahradní a krajinářskou tvorbu, 1999. s. 32–35.
- Tříška, K., Fiala, Z., Hosák, L., Janáček, J., Kotek, L., Pavel, J. (1986). *Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Nakladatelství Svoboda, Praha.
- Vaněk, V. (1982). *Trvalky*. Státní zemědělské nakladatelství, Praha.
- Vlček, P. (2001). *Ilustrovaná encyklopedie českých zámků*. Libri, Praha. ISBN 9788085983616
- Vybíral, J. (1999). *Století dědiců a zakladatelů*. Argo, Praha. ISBN 80-7203-205-4.
- Wagner, B. (1989). *Sadovnická tvorba 1*. Státní zemědělské nakladatelství, Praha. ISBN 80-209-0031-4.
- Wagner, B. (1990). *Sadovnická tvorba 2*. Státní zemědělské nakladatelství, Praha. ISBN 80-209-0112-4.
- Werner, A. (2010). *The Promotion of Historic Parks and Gardens in Urban Areas in Britain and Germany and Its Effects on Their Conservation*. Gottfried Wilhelm Leibniz Universität Hannover, Berlin. ISBN 978-3-00-031025-6.
- Žďárský, M. (2000). *Výsadba stromů*. Rosice, Schola arboricultura
-

Internetové zdroje:

Joza, V. (2001). *Stručný nástin vývoje evropských zahrad a zámeckého parku Jezeří*. [online] Frontiers of solitude [cit. 05.03.2023]. Dostupné z: http://frontiers-of-solitude.org/sites/default/files/fileuploads/jezeri_historie_krajinarstvi.pdf

Seznam obrázků

Obrázek 2.1: Poloha zámeckého parku	24
Obrázek 3.1: Druhovú skladba dřevin parku.....	30
Obrázek 3.2: Dřeviny stromového dle sadovnické hodnoty	31
Obrázek 3.3: Druhovú skladba náletových dřevin	32
Obrázek 3.4: Záhon A	35
Obrázek 3.5: Záhon B	35
Obrázek 3.6: Záhon C	36

Přílohy

Příloha 1: Podoba areálu v císařských otiscích stabilního katastru.

Zámecký areál v císařských otiscích stabilního katastru

Příloha 2: Situační výkres současného stavu

Příloha 3: Inventarizační tabulka dřevin

číslo dřeviny	český název	latinský název	obvod kmene (cm)	sadovnická třída	návrh opatření	poznámka
1	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	165	III	zř	
2	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	153	IV	zř	proschlý
3	javor klen	<i>Acer pseudo-platanus</i>	84	II		
4	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	266	II		
5	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	187	IV	zř	proschlý
6	javor klen	<i>Acer pseudo-platanus</i>	120	IV	zř	
7	javor klen	<i>Acer pseudo-platanus</i>	112	IV	zř	
8	javor klen	<i>Acer pseudo-platanus</i>	123	IV	zř	
9	javor klen	<i>Acer pseudo-platanus</i>	142	IV		
10	javor klen	<i>Acer pseudo-platanus</i>	105	III		
11	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	201	II		
12	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	211	II		
13	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	197	II		
14	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	204	II		
15	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	259	II		
16	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	201	II		
17	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	284	II		

18	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	231	III		odklon od svislé osy růstu
19	javor klen	<i>Acer pseudo- platanus</i>	310	IV	zř	dvojkmen, odklon od svislé osy růstu
20	jírovec maďal	<i>Aesculus hi- ppocastanum</i>	178	IV	zř	proschlý
21	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	235	II		odklon od svislé osy růstu
22	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	261	III	zř	jednostranně vyvětvený
23	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	125	III	zř	proschlý
24	javor mléč	<i>Acer platano- ides</i>	240	II		
25	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	263	II		
26	jírovec maďal	<i>Aesculus hi- ppocastanum</i>	297	IV		proschlý
27	javor mléč	<i>Acer platano- ides</i>	130	III		
28	jírovec maďal	<i>Aesculus hi- ppocastanum</i>	242	III	zř	proschlý
29	javor mléč	<i>Acer platano- ides</i>	100	III		
30	javor mléč	<i>Acer platano- ides</i>	99	III		
31	javor mléč	<i>Acer platano- ides</i>	43	III		
32	javor klen	<i>Acer pseudo- platanus</i>	247	IV	zř	proschlý
33	javor klen	<i>Acer pseudo- platanus</i>	106	IV	zř	jednostranně vyvětvený
34	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	52	III		
35	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	32	III		

36	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	25	III		
37	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	27	III		
38	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	206	II		
39	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	41	III		
40	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	29	III		
41	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	27	III		
42	javor klen	<i>Acer pseudo-platanus</i>	251	II		
43	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocastanum</i>	154	III		
44	javor klen	<i>Acer pseudo-platanus</i>	240	III		
45	javor klen	<i>Acer pseudo-platanus</i>	175	III	zř	proschlý
46	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	131	IV	zř	odklon od svislé osy růstu, dutiny
47	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocastanum</i>	241	III	zř	
48	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocastanum</i>	118	IV	zř	proschlý
49	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	209	III		
50	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	172	III	zř	
51	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocastanum</i>	131	IV	zř	proschlý
52	javor klen	<i>Acer pseudo-platanus</i>	229	III	zř	
53	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	176	III		
54	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	36	III	zř	jednostranně vyvětvený

55	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	177	III	zř	
56	javor klen	<i>Acer pseudo-platanus</i>	150	III		
57	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	253	III	zř	
58	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocastanum</i>	184	III	zř	
59	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	164	III		
60	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	273	III		
61	javor klen	<i>Acer pseudo-platanus</i>	155	IV	zř	
62	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	202	II	bř	
63	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	134	III	bř	
64	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	138	III	zř	dvojkmen
65	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	188	III		
66	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	83	IV	zř	
67	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	247	IV	zř	
68	javor klen	<i>Acer pseudo-platanus</i>	304	II		
69	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	289	II		
70	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	187	IV	zř	proschlý
71	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	200	III	zř	proschlý
72	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	198	III	zř	
73	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	160	III	zř	

74	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocastanum</i>	216	IV	zř	proschlý
75	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	220	V	k	proschlý, horní část odlomena
76	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	147	V	k	vyhnilý, pro- schlý
77	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	163	IV	zř	jednostranně vyvětvený, proschlý
78	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	213	IV	zř	jednostranně vyvětvený, proschlý
79	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	277	III	zř	proschlý
80	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	143	IV	zř	jednostranně vyvětvený
81	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	151	III	zř	růst potlačen okolními dřevinami
82	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	110	III	zř	proschlý
83	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	165	III	bř	
84	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	153	III	bř	
85	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	175	III	bř	
86	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	216	III	zř	odklon od svislé osy růstu
87	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	116	V	k	proschlý, v horní části olámané větve
88	javor mléč	<i>Acer platano- ides</i>	88	IV	k	proschlý, dutiny
89	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	115	III	zř	

90	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	132	III	zř	odklon od svislé osy růstu
91	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	130	IV	zř	proschlý, růst potlačen okolními dřevinami
92	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	117	IV	zř	jednostranně vyvětvený
93	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	160, 162	III	bř	dvojkmen
94	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	117	III	zř	proschlý
95	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	205	II	bř	
96	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	126	III	bř	
97	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	149	III	bř	
98	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	183	III	bř	
99	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	158	III	zř	proschlý, drobné dutiny
100	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	173	IV	zř	proschlý, drobné dutiny
101	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	167	IV	zř	proschlý, odklon od svislé osy růstu
102	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	173	III	zř	
103	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	140	III	zř	odklon od svislé osy růstu
104	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	172	IV	zř	proschlý, odklon od svislé osy růstu

105	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	96	IV	zř	jednostranně vyvětvený
106	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	190	III	zř	odklon od svislé osy růstu
107	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	103	IV	zř	drobné du- tiny
108	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	186	III	bř	
109	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	59	III		
110	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	51	III		
111	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	60	III		
112	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	198	II		
113	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	160	III	zř	odklon od svislé osy růstu
114	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	59	II		
115	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	61	II		
116	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	61	II	vř	
117	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	55	III	vř	
118	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	59	III	vř	
119	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	129	III	zř	proschlý
120	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	132	III	zř	proschlý
121	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	144	III	zř	odklon od svislé osy růstu
122	jilm horský	<i>Ulmus glabra</i>	66	IV		
123	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	150	IV	zř	proschlý

124	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	50	III		
125	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	52	III		
126	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	59	III		
127	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	59	III		
128	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	48	III		
129	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	238	II	zř	proschlý
130	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	170	III	zř	proschlý
131	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	118	III	zř	odklon od svislé osy růstu
132	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	212	III		
133	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	132	IV	zř	proschlý
134	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	171	III	bř	jednostranně vyvětvený
135	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	159	III	bř	jednostranně vyvětvený
136	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	161	III	bř	jednostranně vyvětvený
137	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	149	III	zř	
138	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	145	III	zř	odklon od svislé osy růstu
139	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	167	III	zř	jednostranně vyvětvený
140	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	100	IV	zř	proschlý, jednostranně vyvětvený
141	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	190	III	zř	proschlý

142	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	185	III	zř	
143	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	144	III	bř	
144	javor mlíč	<i>Acer platano-ides</i>	194	III	bř	
145	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	279	IV	zř	proschlý, drobné dutiny
146	javor mlíč	<i>Acer platano-ides</i>	192	III	bř	
147	javor mlíč	<i>Acer platano-ides</i>	202	III	bř	
148	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	270	III	zř	jednostranně vyvětvený
149	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	345	II		
150	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	228	III	zř	jednostranně vyvětvený
151	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	320	III	zř	jednostranně vyvětvený
152	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	255	III	zř	
153	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	258	III	zř	jednostranně vyvětvený
154	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	270	III	zř	mírně pro- schlý
155	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	281	III	zř	mírně pro- schlý
156	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	145	III	zř	jednostranně vyvětvený, proschlý
157	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	288	II	bř	
158	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	249	III	zř	proschlý
159	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	211	III	zř	odklon od svislé osy růstu

160	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur,</i> <i>petraea et x</i>	350	III	zř	mírně pro- schlý
161	hloh obecný	<i>Crataegus</i> <i>laevigata</i>	57	IV	zř	proschlý
162	hloh obecný	<i>Crataegus</i> <i>laevigata</i>	61	IV	zř	proschlý
163	javor klen	<i>Acer pseudo-</i> <i>platanus</i>	99	II	zř	
164	javor mléč	<i>Acer platano-</i> <i>ides</i>	79	II	vř	
165	hloh obecný	<i>Crataegus</i> <i>laevigata</i>	47	III	zř	
166	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex-</i> <i>celsior</i>	263	III	zř	
167	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex-</i> <i>celsior</i>	262	III	zř	
168	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et</i> <i>platyphyllos</i>	233	III	zř	odklon od svislé osy růstu
169	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et</i> <i>platyphyllos</i>	188	III	zř	
170	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex-</i> <i>celsior</i>	261	III	zř	mírně pro- schlý
171	jilm horský	<i>Ulmus glabra</i>	60	III		
172	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex-</i> <i>celsior</i>	133	III	zř	mírně pro- schlý
173	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex-</i> <i>celsior</i>	120	IV	zř	mírně pro- schlý
174	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex-</i> <i>celsior</i>	195	III		
175	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex-</i> <i>celsior</i>	177	II		
176	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex-</i> <i>celsior</i>	154	III	zř	odklon od svislé osy růstu
177	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et</i> <i>platyphyllos</i>	144	III	zř	odklon od svislé osy růstu
178	jilm horský	<i>Ulmus glabra</i>	253	II		

179	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	76	II		
180	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	141	V	k	proschlý, ne- bezpečí pádu větví
181	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	271	III	zř	proschlý
182	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	120	III	zř	odklon od svislé osy růstu
183	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	166	III	zř	jednostranně vyvětvený
184	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	125	III	zř	odklon od svislé osy růstu
185	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	134	III	zř	odklon od svislé osy růstu
186	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	170	III	zř	odklon od svislé osy růstu
187	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	122	IV	zř	růst potlačen okolními dřevinami
188	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	152	III	zř	odklon od svislé osy růstu
189	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	164	III	zř	odklon od svislé osy růstu
190	habr obecný	<i>Carpinus betu- lus</i>	80	III	zř	jednostranně vyvětvený
191	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	140	V	k	proschlý, ne- bezpečí pádu větví
192	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	46	III	vř	
193	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	55	III	vř	

194	javor mlíč	<i>Acer platano-ides</i>	39	III	vř	
195	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	220	II	zř	dvojkmen
196	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	195	III	zř	dvojkmen, proschlý
197	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	216	III	zř	proschlý
198	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	255	III	zř	proschlý
199	javor mlíč	<i>Acer platano-ides</i>	37	IV	zř	růst potlačen okolními dřevinami
200	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	166	III	zř	proschlý, drobné dutiny
201	javor mlíč	<i>Acer platano-ides</i>	78	III	zř	jednostranně vyvětvený
202	trnovník akát	<i>Robinia pseudoacacia</i>	138	IV	zř	odklon od svislé osy růstu
203	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	155	III	zř	jednostranně vyvětvený
204	Trnovník akát	<i>Robinia pseudoacacia</i>	121	III	zř	proschlý
205	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	194	III	zř	
206	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	182	III	zř	odklon od svislé osy růstu
207	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	110	V	k	proschlý, nebezpečí pádu větví
208	jírovec maďal	<i>Aesculus hippocastanum</i>	190	III	zř	
209	javor mlíč	<i>Acer platano-ides</i>	77	II		
210	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	133	III	zř	

211	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	189	II		
212	javor mlíč	<i>Acer platano-ides</i>	61	II	vř	
213	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	162	III	zř	odklon od svislé osy růstu
214	javor mlíč	<i>Acer platano-ides</i>	49	III	vř	
215	javor mlíč	<i>Acer platano-ides</i>	63	II	vř	
216	javor mlíč	<i>Acer platano-ides</i>	50	III	vř	jednostranně vyvětvený
217	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	195	III	zř	proschlý
218	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	63	III	vř	
219	javor mlíč	<i>Acer platano-ides</i>	63	III	vř	
220	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	133	III	zř	proschlý
221	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	139	III	zř	proschlý
222	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	123	III	zř	
223	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	120	III	zř	proschlý
224	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	105	III	zř	
225	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	98	III	zř	
226	Trnovník akát	<i>Robinia pseudoacacia</i>	124	IV	zř	odklon od svislé osy růstu, proschlý
227	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	310	III	zř	jednostranně vyvětvený
228	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	146	III	zř	proschlý

229	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	121	III	bř	
230	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	122	III	zř	jednostranně vyvětvený
231	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	134	III	zř	proschlý
232	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	109	III	zř	
233	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	107	III	zř	proschlý
234	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	167	III	zř	jednostranně vyvětvený
235	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	165	III	zř	jednostranně vyvětvený
236	javor klen	<i>Acer pseudo-platanus</i>	134	III	zř	jednostranně vyvětvený
237	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	159	III	zř	odklon od svislé osy růstu
238	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	130	III	zř	
239	javor klen	<i>Acer pseudo-platanus</i>	98	IV	zř	proschlý
240	javor klen	<i>Acer pseudo-platanus</i>	103	III	zř	proschlý
241	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	186	III	bř	
242	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	183	III	zř	
243	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	143	III	zř	odklon od svislé osy růstu
244	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	156	IV	zř	proschlý
245	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	50	III	vř	
246	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	142	IV	zř	proschlý
247	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	171	IV	zř	jednostranně vyvětvený

248	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	184	III	zř	jednostranně vyvětvený
249	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	128	III	zř	jednostranně vyvětvený
250	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	140	III	zř	proschlý
251	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	182	III	bř	
252	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	137	III	zř	jednostranně vyvětvený
253	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	163	III	zř	jednostranně vyvětvený
254	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	145	III	zř	
255	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	130	III	zř	
256	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	128	III	zř	jednostranně vyvětvený
257	dub pyrami- dální	<i>Quercus robur 'Fastigiata'</i>	154	III	zř	jednostranně vyvětvený
258	dub pyrami- dální	<i>Quercus robur 'Fastigiata'</i>	172	III	zř	proschlý
259	dub pyrami- dální	<i>Quercus robur 'Fastigiata'</i>	173	III	vř	
260	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	182	III	zř	odklon od svislé osy růstu
261	javor mléč	<i>Acer platano- ides</i>	91	II	vř	
262	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	331	II	bř	
263	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	226	III	zř	
264	javor mléč	<i>Acer platano- ides</i>	77	III	vř	odklon od svislé osy růstu
265	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	215	III	zř	

266	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	87	III	vř	odklon od svislé osy růstu
267	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	219	II		
268	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	195	III	vř	odklon od svislé osy růstu
269	habr obecný	<i>Carpinus betu- lus</i>	93	II	vř	
270	dub pyrami- dální	<i>Quercus robur 'Fastigiata'</i>	190	II	bř	
271	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	90	II	vř	
272	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	71	II	vř	
273	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	56	II	vř	
274	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	130	III	vř	odklon od svislé osy růstu
275	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	282	II		
276	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	168	IV	zř	proschlý
277	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	185	III	zř	odklon od svislé osy růstu
278	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	150	III	zř	
279	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	290	II		
280	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	40	III		
281	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	31	III		
282	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	49	III	zř	odklon od svislé osy růstu

283	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	49	III	zř	odklon od svislé osy růstu
284	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	47	III		
285	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	125	III	zř	odklon od svislé osy růstu, pro-schlý
286	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	112	III	zř	
287	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	184	III	zř	odklon od svislé osy růstu
288	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	129	III	zř	růst potlačen okolními dřevinami
289	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	183	III	zř	odklon od svislé osy růstu
290	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	137	III	zř	jednostranně vyvětvený
291	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	199	III	zř	jednostranně vyvětvený
292	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	156	III	zř	
293	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	130	III	zř	
294	javor mléč	<i>Acer platano-ides</i>	216	III	zř	jednostranně vyvětvený
295	javor mléč	<i>Acer platano-ides</i>	179	III	zř	proschlý
296	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	202	III	zř	
297	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	102	III	zř	
298	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	147	III	zř	proschlý
299	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	177	II	zř	

300	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	151	III	zř	jednostranně vyvětvený
301	jilm horský	<i>Ulmus glabra</i>	39	III	vř	
302	jilm horský	<i>Ulmus glabra</i>	60	III	zř	
303	jilm horský	<i>Ulmus glabra</i>	67	III	zř	
304	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	50	III		
305	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	139	III	zř	
306	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	140	III	zř	mírně pro-schlý
307	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	149	III	zř	odklon od svislé osy růstu
308	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	181	III	zř	
309	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	114	III	zř	
310	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	109	III	zř	
311	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	99	III	zř	mírně pro-schlý
312	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	141	IV	zř	odklon od svislé osy růstu
313	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	105	III	zř	růst potlačen okolními dřevinami
314	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	100	III	zř	odklon od svislé osy růstu
315	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	113	II		růst potlačen okolními dřevinami
316	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	144	II		růst potlačen okolními dřevinami
317	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	211	III	zř	

318	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	186	III	zř	růst potlačen okolními dřevinami
319	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	171	III	zř	
320	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	100	III	bř	
321	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	144	III	zř	proschlý
322	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	148	III	zř	odklon od svislé osy růstu
323	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	175	IV	zř	proschlý, nebezpečí pádu větví
324	habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	68	III	vř	
325	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	138	IV	zř	odklon od svislé osy růstu
326	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	162	III	zř	odklon od svislé osy růstu
327	javor klen	<i>Acer pseudo-platanus</i>	158	IV	zř	proschlý
328	javor klen	<i>Acer pseudo-platanus</i>	129	III	zř	
329	javor klen	<i>Acer pseudo-platanus</i>	133	III	zř	
330	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	180	III	zř	odklon od svislé osy růstu
331	jilm horský	<i>Ulmus glabra</i>	120	III	zř	
332	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	166	III	bř	proschlý
333	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	100	III	vř	jednostranně vyvětvený
334	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	162	III	zř	

335	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	180	III	zř	mírně pro-schlý
336	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	136	III	zř	mírně pro-schlý
337	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	125	III	zř	
338	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	117	III	zř	
339	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	97	III	zř	
340	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	145	III	zř	mírně pro-schlý
341	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	167	III	zř	
342	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	208	II		
343	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	69	III	zř	
344	jilm horský	<i>Ulmus glabra</i>	59	III	zř	
345	javor mléč	<i>Acer platano-ides</i>	36	III	vř	
346	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	249	III	zř	jednostranně vyvětvený
347	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	256	III	zř	odklon od svislé osy růstu
348	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	239	III	zř	jednostranně vyvětvený
349	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	83	II	vř	
350	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	87	II	vř	
351	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	162	III	zř	odklon od svislé osy růstu
352	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	298	V	k	proschlý, ne- bezpečí pádu větví

353	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	255	III	zř	odklon od svislé osy růstu
354	jilm horský	<i>Ulmus glabra</i>	53	III	zř	
355	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	177	III	zř	proschlý
356	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	94	III	zř	jednostranně vyvětvený
357	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	129	III	zř	proschlý
358	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	116	III	zř	jednostranně vyvětvený
359	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	139	III	zř	jednostranně vyvětvený
360	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	148	V	k	proschlý, ne- bezpečí pádu větví
361	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	139	III	zř	
362	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	77	II		
363	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	168	II	bř	
364	jasan ztepilý	<i>Fraxinus Ex- celsior</i>	110	III	zř	jednostranně vyvětvený
365	javor mlíč	<i>Acer platano- ides</i>	90	III	zř	jednostranně vyvětvený
366	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	77	II		
367	lípa malolistá a velkolistá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	112	II		
368	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	331	II	bř	
369	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	430	II	bř	
370	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	399	II	bř	
371	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur, petraea et x</i>	310	II	bř	

372	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur,</i> <i>petraea et x</i>	315	III	zř	odklon od svislé osy růstu, pro- schlý
373	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur,</i> <i>petraea et x</i>	308	III	zř	odklon od svislé osy růstu, pro- schlý
374	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur,</i> <i>petraea et x</i>	299	III	zř	odklon od svislé osy růstu, pro- schlý
375	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur,</i> <i>petraea et x</i>	277	II	bř	
376	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur,</i> <i>petraea et x</i>	341	II	bř	
377	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur,</i> <i>petraea et x</i>	298	III	zř	odklon od svislé osy růstu, pro- schlý
378	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur,</i> <i>petraea et x</i>	305	II	bř	
379	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur,</i> <i>petraea et x</i>	239	II	bř	
380	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur,</i> <i>petraea et x</i>	331	II	bř	
381	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur,</i> <i>petraea et x</i>	303	II	bř	
382	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur,</i> <i>petraea et x</i>	392	II	bř	
383	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur,</i> <i>petraea et x</i>	305	III	bř	odklon od svislé osy růstu, pro- schlý
384	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur,</i> <i>petraea et x</i>	390	II	bř	
385	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur,</i> <i>petraea et x</i>	356	III	zř	odklon od svislé osy růstu, pro- schlý

386	dub letní, zimní a x	<i>Quercus robur,</i> <i>petraea et x</i>	316	II	bř	
-----	-------------------------	--	-----	----	----	--

bř – bezpečnostní řez

vř – výchovný řez

zř – zdravotní řez

k – kácení

Příloha 4: Inventarizační tabulka náletových dřevin

český název	latinský název	procen- tuální zastou- pení	obvod kmene (cm)	výška (m)	stáří (roky)	sadovnická třída	návrh pěst- ebních a tech. opat- ření
jasan ztepilý	<i>Fraxinus Excelsior</i>	25 %	0-15	0-5	0-20	III	odstranit
lípa ma- lolistá a velko- listá	<i>Tilia cordata et platyphyllos</i>	25 %	0-15	0-5	0-20	III	odstranit
javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	20 %	0-15	0-5	0-20	III	odstranit
dub letní a zimní	<i>Quercus robur et petraea</i>	15 %	0-15	0-5	0-20	III	odstranit
hloh obecný	<i>Crataegus laevi- gata</i>	5 %	0-15	0-5	0-20	III	odstranit
trnovník akát	<i>Robinia pseudoa- cacia</i>	5 %	0-15	0-5	0-20	III	odstranit
javor klen	<i>Acer pseudoplate- nus</i>	5 %	0-15	0-5	0-20	III	odstranit

Příloha 5: Návrh revitalizace parku

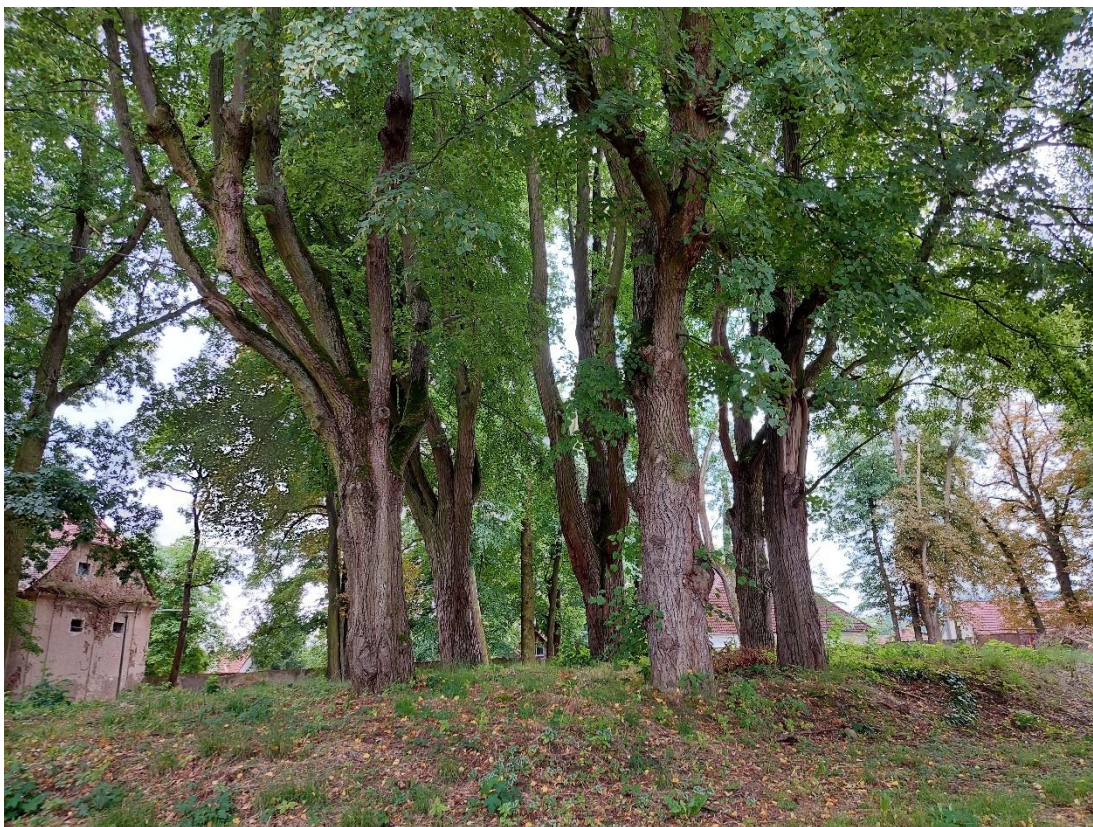
Příloha 6: Průčelí zámku v Neznašově

Příloha 7: Průčelí zámku v Neznašově

Příloha 8: Lipový rondel před budovou zámku

Příloha 9: Pohled na zámek přes parter

Příloha 10: Parterová část parku

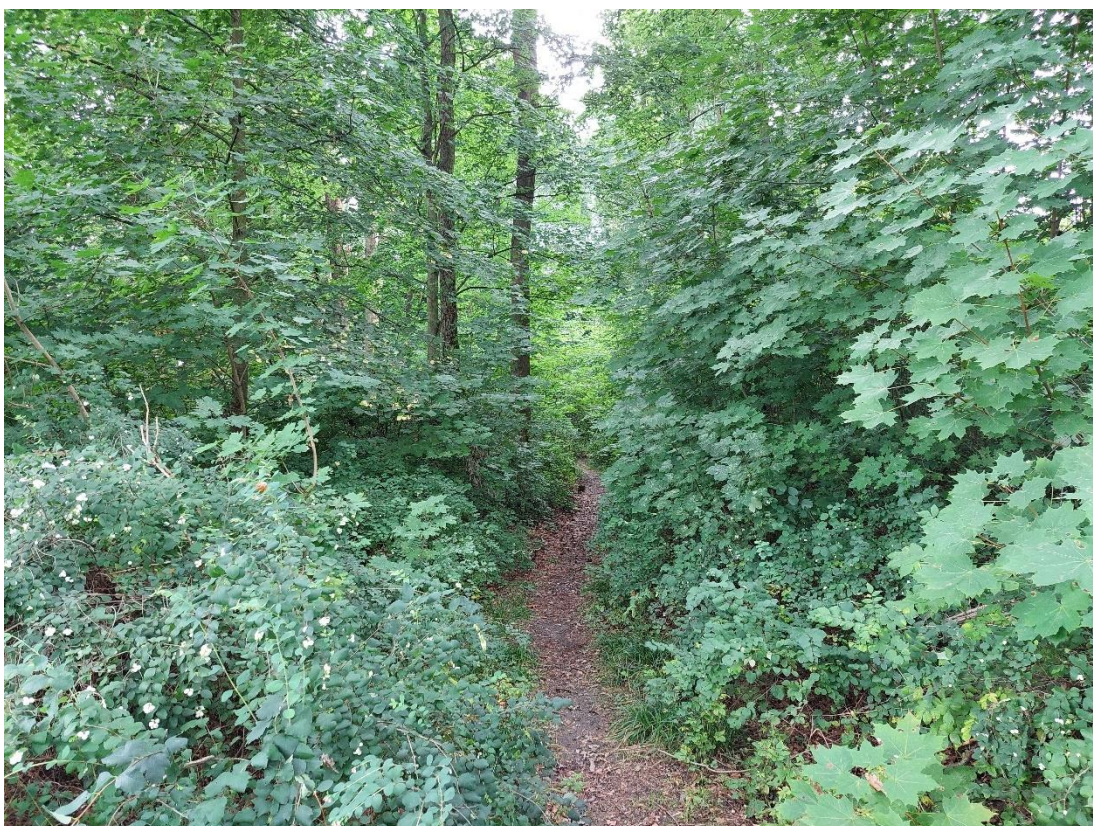
Příloha 11: Pohled na špýchar z jihovýchodní zarostlé části parku

Příloha 12: Pohled na jihovýchodní část parku pokrytou nálety

Příloha 12: Vyšlapaná pěšina mezi nálety

Příloha 13: Pohled na park od místní komunikace na jižním okraji parku

Příloha 14: Pohled na park od silnice spojující Týn nad Vltavou a Písek

